Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Nr. 11. Warszawa, dnia 30 czerwca 1933 r. **Rok XVI.**

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

Prenumerata roczna 12 zł. **Cena egzemplarza 1 zł.**

Prenumeratę należy wpłacać na konto P. K. O. **Nr. 30-400** „Centralna Księgowość Ministerstwa Skarbu", zaznaczając na odwrocie blankietu nadawczego „Należność za prenumeratę Dziennika Urzędowego Min. Spraw Wewn."

Adres Redakcji: Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, ul. Nowy Świat 69, Wydział Org. Prawny Tel. 220-20.
Adres Administracji: Komisarjat Rządu, ul. Daniłowiczowska Nr. 1. Telef. 696-87.

TREŚĆ:

I. Przedruki z Dziennika Ustaw R. P. Nr. Nr. 43—46 . . . . str. 270

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 7 czerwca 1933 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o przejęciu przez władze skarbowe wymiaru i poboru niektórych podatków . . . . „ 270

Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 8 czerwca 1933 r. o przekazaniu niektórym wojewodom prawa udzielania zezwoleń na wjazd obcych statków i łodzi na polskie śródlądowe drogi wodne . . . . „ 272

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 10 czerwca 1933 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych w sprawie opłat w postępowaniu przed urzędami rozjemczemi do spraw majątkowych posiadaczy gospodarstw wiejskich . . . . „ 272

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 17 czerwca 1933 r. o podwyższeniu składki w ubezpieczeniu na wypadek braku pracy pracowników umysłowych . . . . „ 273

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 czerwca 1933 r. o upoważnieniu Komisarza Rządu m. st. Warszawy i powiatowych władz administracji ogólnej do wydawania zakazów sprzedaży lub wyszynku napojów alkoholowych z art. 4 punkt f) ustawy z dnia 21 marca 1931 r. o ograniczeniach w sprzedaży, podawaniu i spożyciu napojów alkoholowych . . . . „ 274

Obwieszczenie Ministrów Komunikacji i Skarbu z dnia 12 maja 1933 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o Państwowym Funduszu Drogowym . . „ 274

II. Przedruki z Monitora Polskiego Nr. Nr. 136 147 . . . . . . „ 280

Instrukcja Ministrów: Skarbu, Spraw Wewnętrznych, Przemysłu i Handlu, Opieki Społecznej, Komunikacji oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 13 czerwca 1933 r w sprawie trybu przyjmowania świadczeń w naturze, przewidzianych w art. 27 i 34 ustawy z dnia 16 marca 1933 r. o Funduszu Pracy (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 163) na spłatę niektórych zaległych podatków oraz udziału w kosztach robót meljoracyjnych . „ 280

VI. Okólniki Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. Nr. 59 — 61 . . . . „ 286

Poz. 143 — Okólnik Nr. 59 z dnia 16 czerwca 1933 r. w sprawie polityki paszportowej . . „ 286
144 — Okólnik Nr. 60 z dnia 20 czerwca 1933 r. o usuwaniu nieczystości (śmieci) w osiedlach . „ 287
145 — Okólnik Nr. 61 (61a, 61b, 61c i 61d) z dnia 22 czerwca 1933 r. o wprowadzeniu w życie nowej ustawy samorządowej . . . . „ 288

VII. Pisma okólne Ministerstwa Spraw Wewnętrznych . . . . „ 302

Poz. 146 — Pismo Nr. BS. 22/6 z dnia 19 czerwca 1933 r. w sprawie wniosków do Funduszu Pracy . . . . „ 302
147 — Pismo Nr. BZ. 39/1/6 z dnia 24 czerwca 1933 r. w sprawie upiększania przez młodzież szkolną mogił polskich żołnierzy . . . . „ 302
148 — Pismo Nr. SS. 53/22/2 z dnia 26 czerwca 1933 r. o trybie postępowania w sprawach, dotyczących zwolnienia związków samorządowych od wykonywania czynności Funduszu Bezrobocia . . . . „ 303
149 — Pismo Nr. Wojsk. A. 8/24/2 z dnia 26 czerwca 1933 r. o zmianach w ustawie o powsz. obow. wojsk. . . . . „ 303

I.

Przedruki z Dziennika Ustaw R. P.

z 17 czerwca Nr. 43 Rok 1933

Poz. 334. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 2 maja 1933 r. o wprowadzeniu w obieg kartek pocztowych pojedyńczych z ilustracjami rzeźb Wita Stwosza.

Poz. 335. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 9 maja 1933 r. o wprowadzeniu w obieg znaczka pocztowego z nadrukiem „Port Gdańsk".

Poz. 336. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 20 maja 1933 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych o zmianie rozporządzenia z dnia 16 czerwca 1931 r. w sprawie uregulowania wywozu kurzych jaj zagranicę.

Poz. 337. Rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 30 maja 1933 r. w sprawie emisji 1-ej serji 3% państwowej renty ziemskiej.

Poz. 338. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 7 czerwca 1933 r. ,wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o przejęciu przez władze skarbowe wymiaru i poboru niektórych podatków.

Na podstawie art. 7 ustawy z dnia 18 marca 1933 r. o przejęciu przez władze skarbowe wymiaru i poboru niektórych podatków (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 168), zarządza się co następuje:

§ 1. Z dniem 1 lipca 1933 r. przejmują urzędy skarbowe od władz samorządowych wymiar i pobór państwowego podatku od nieruchomości w gminach miejskich oraz od niektórych budynków w gminach wiejskich, podatku od lokali oraz państwowego podatku od placów budowlanych, jako też dodatków komunalnych do państwowego podatku od nieruchomości i państwowego podatku od placów budowlanych z następującemi wyjątkami:

W mieście stołecznem Warszawie oraz w miastach: Białymstoku, Bydgoszczy, Częstochowie, Krakowie, Lublinie, Lwowie, Łodzi, Poznaniu, Radomiu, Sosnowcu i Wilnie przejęcie przez urzędy skarbowe od władz samorządowych wymiaru i poboru państwowego podatku od nieruchomości oraz państwowego podatku od placów budowlanych następuje z dniem 1 września 1933 roku, zaś przejęcie wymiaru i poboru podatku od lokali z dniem 1 października 1933 r.

§ 2. 1) Czynności wstępne do przekazania agend rozpoczną się niezwłocznie po ogłoszeniu niniejszego rozporządzenia.

2) Władze skarbowe przez swoich delegatów współdziałają przed terminem przekazania agend z władzami samorządowemi przy ustalaniu stanu agend, w szczególności przy prawidłowem zamknięciu ksiąg bierczych z okresu budżetowego 1932/33 i założeniu ksiąg na okres budżetowy 1933/34 w stanie przygotowanym do normalnego biegu czynności po objęciu agend przez urzędy skarbowe.

W tych miejscowościach, gdzie istnieje więcej niż jeden urząd skarbowy, a księgi biercze na okres budżetowy 1933/34 już zostały założone według innego podziału terytorjalnego, nie pokrywającego się w całości z rejonami urzędów skarbowych, księgi biercze mają być przegrupowane według rejonów urzędów skarbowych, ewentualnie należy przenieść konta podatkowe do innych ksiąg, przeznaczonych dla właściwych terytorjalnie urzędów skarbowych. Tak założone księgi winny być oparafowane i poświadczone przez odnośne władze samorządowe, a wyprowadzone w tych księgach i uzgodnione zaległości początkowe mają być stwierdzone podpisami upoważnionych urzędników samorządowych oraz delegata władzy skarbowej pod ogólną sumą wyrażoną słownie.

4) Do czasu przekazania agend władze samorządowe pobierają i zarachowują w sposób właściwy wpłaty, prowadzą księgi dokładnie do ostatniego dnia operacyj kasowych, prowadzą według rejonów urzędów skarbowych pamiętniki nadpłat na ustalonych drukach, dostarczanych na zapotrzebowanie przez właściwe izby skarbowe; przechowują również przy właściwych księgach bierczych w specjalnych zbroszurowanych teczkach dowody kasowe i rachunkowe (asygnacje, dowody wpłat P. K. O., wykazy i t. p., na podstawie których odkontowano uiszczenia w księgach bierczych) i jeżeli dowód kasowy obejmuje także inne należności, należy dołączyć oryginał lub wyciąg, potwierdzony przez upoważnionego urzędnika; sporządzają i przesyłają władzom skarbowym sprawozdania miesięczne o stanie zaległości, przypisach, odpisach i uiszczeniach, uzupełnionych danemi o kwotach podatków nieprzekazanych do kasy urzędu skarbowego do miesiąca sprawozdawczego, przekazanych w miesiącu sprawozdawczym i podlegających przekazaniu w miesiącu następnym.

5) Władze samorządowe sporządzą sprawozdanie roczne za okres budżetowy 1932/33 i przedłożą je właściwej władzy skarbowej.

§ 3. 1) Ustalone na dzień 1 kwietnia 1933 roku sumy zaległości początkowych po uwzględnieniu przypisów, odpisów, zwrotów i uiszczeń, podanych w miesięcznych sprawozdaniach władz samorządowych, urzędy skarbowe wykażą w rejestrze przypisów i odpisów, a izby skarbowe w księdze głównej i w sprawozdaniu na odnośny miesiąc.

2) Sumy pobrane przez władze samorządowe, lecz nie odprowadzone do kasy urzędu skarbowego przez kasy samorządowych władz wymiarowych do dnia przekazania agend urzędom skarbowym, utrzymane będą w osobnej ewidencji aż

do zupełnego ich wyrównania. W miejscowościach, gdzie istnieje więcej niż jeden urząd skarbowy, ewidencję tę prowadzić będzie pierwszy urząd skarbowy.

§ 4. 1) Od oznaczonego w § 1 terminu władze samorządowe nie mają prawa przyjmowania wpłat z tytułu przedmiotowych podatków wraz z dodatkami, a w razie zgłoszenia się płatników obowiązane są udzielać im wyczerpujących informacyj o sposobie uskutecznienia wpłaty ewentualnie za pośrednictwem P. K. O. na rachunek właściwego urzędu skarbowego.

2) Wpłaty uskuteczniane za pośrednictwem P. K. O. niewłaściwie na konto władz samorządowych po przekazaniu agend urzędom skarbowym, przekażą władze samorządowe właściwym urzędom skarbowym niezwłocznie po otrzymaniu wyciągu kontowego, najpóźniej w dniu następnym przy równoczesnem przesłaniu wykazu dowodów wpłaty (dat, numerów, z tytułu jakiego podatku, nazwisk wpłacających i kwot, na które zostały wystawione dowody).

3) Wpłaty na poczet przedmiotowych podatków, zarachowane przez kasy samorządowych władz do sum przechodnich z powodu niepodania przez strony wpłacające szczegółów, niezbędnych do prawidłowego zarachowania wpłaty, przeleją władze samorządowe do depozytów właściwej izby skarbowej w terminie do 30 dni od daty przekazania agend władzom skarbowym przy równoczesnem przesłaniu tej izbie imiennego wykazu wpłat względnie oryginalnych dowodów wpłaty.

§ 5. 1) Na podstawie spisów nieruchomości, lokali i placów budowlanych ustali się zalegające w dniu przejęcia agend wymiary podatkowe, a na podstawie ewidencji odwołań niezałatwione odwołania.

2) Księgi biercze założone na okres budżetowy 1933/34 i za lata poprzednie, dowody rachunkowe, kasowe oraz dzienniki i zestawienia za okres budżetowy 1933/34 do terminu przejęcia, wszelkie akta wymiarowe za rok bieżący i za lata poprzednie, wszelką korespondencję, odwołania zalegające i załatwione, spisy, ewidencje, wykazy statystyczne tudzież pozostałe druki skarbowe przekażą władze samorządowe urzędom skarbowym.

3) Urzędnik wyznaczony przez władzę samorządową przekaże agendy delegatowi władzy skarbowej. W miastach, będących siedzibą dwu lub więcej miejskich urzędów skarbowych, izba skarbowa wyznaczy delegatów władzy skarbowej, którzy przejęte akta przekażą właściwym terytorjalnie urzędom skarbowym.

§ 6. Fakt przekazania agend ma być stwierdzony protokólarnie. W protokóle wyszczególni się zwięźle przekazane akta i przy dołączeniu odpowiednich wykazów, jako załączników protokółu, przedstawi stan agend ustalony na dzień przejęcia.

Protokół ma być spisany w dwu egzemplarzach; podpiszą go osoby, biorące udział w czynności. Jeden egzemplarz protokółu pozostaje u władzy przekazującej, a drugi u władzy przejmującej agendy. Władze te w ciągu trzech dni po przejęciu przedłożą odpis protokółu swojej władzy przełożonej.

§ 7. Urzędy skarbowe na podstawie otrzymanych akt wymiarowych oraz dowodów kasowych i rachunkowych (§ 2 punkt 4) poddadzą szczegółowemu sprawdzeniu zapisy, dokonane w księgach bierczych okresu budżetowego 1933/34, usuną ewentualne rozbieżności, a o poważniejszych wadliwościach i uchybieniach doniosą izbie skarbowej.

§ 8. Odszkodowanie za wymiar i pobór powyższych podatków w czasie przejściowym od daty przejęcia agend przez urzędy skarbowe rozdziela się w sposób następujący:

A. Podatek od lokali.

Z wpływów osiągniętych po koniec grudnia 1933 r. na rzecz Funduszu Rozbudowy Miast i Funduszu Kwaterunku Wojskowego potrącać będą władze skarbowe 3% tytułem odszkodowania za wymiar i pobór, z czego $1^1/_2$% wypłacać będą odnośnym miastom za dokonany wymiar a $1^1/_2$% zarachowywać na dochód Skarbu Państwa; z wpływów zaś na rzecz miast władze skarbowe potrącać będą na dochód Skarbu Państwa $1^1/_2$% jako odszkodowanie za pobór.

Począwszy od 1 stycznia 1934 r. pełne 3% od całej sumy wpływów (łącznie z wpływami na rzecz miast) przypadać będzie Skarbowi Państwa.

B. Podatek od placów budowlanych.

Z wpływów, osiągniętych po koniec grudnia 1933 r. na rzecz Funduszu Rozbudowy Miast, władze skarbowe potrącać będą 3% tytułem odszkodowania za wymiar i pobór, z czego $1^1/_2$% wypłacać będą odnośnym miastom za dokonany wymiar a $1^1/_2$% zarachowywać na dochód Skarbu Państwa; z wpływów zaś na poczet dodatków komunalnych potrącać będą na rzecz Skarbu Państwa 1% za pobór tych dodatków.

Począwszy od dnia 1 stycznia 1934 r. Skarbowi Państwa przypadać będzie pełne 3% od sumy wpływów na rzecz Funduszu Rozbudowy Miast oraz 2% od sumy wpływów na poczet dodatków komunalnych.

C. Podatek od nieruchomości.

Z wpływów państwowego podatku od nieruchomości w gminach miejskich oraz od niektórych budynków w gminach wiejskich, osiągniętych po koniec marca 1934 r. wypłacać będą władze skarbowe odnośnym związkom komunalnym 2% wynagrodzenia za dokonany wymiar; z wpływów zaś dodatków komunalnych do tego podatku władze skarbowe potrącać będą na rzecz Skarbu Państwa 1% wynagrodzenia za pobór tych dodatków.

Od dnia 1 kwietnia 1934 r. Skarbowi Państwa przypadać będzie pełne 2% odszkodowania za wymiar i pobór dodatków komunalnych do państwowego podatku od nieruchomości.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej z wyjątkiem województwa śląskiego.

Poz. 339. Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 10 czerwca 1933 r., w sprawie częściowej zmiany taryfy celnej.

z 23 czerwca Nr. 44 Rok 1933

Poz. 340. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 31 maja 1933 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie zmiany w rozporządzeniu z dnia 10 marca 1932 r. o przyznaniu wyjątkowych ulg w spłacie należności z tytułu długoterminowych pożyczek w listach zastawnych i w obligacjach meljoracyjnych Banku Rolnego.

Poz. 341. Rozporządzenie Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych i Spraw Zagranicznych z dnia 1 czerwca 1933 r. o ulgach i ograniczeniach na terenie wolnego obszaru celnego w Gdyni.

Poz. 342. Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 8 czerwca 1933 r. o przekazaniu niektórym wojewodom prawa udzielania zezwoleń na wjazd obcych statków i łodzi na polskie śródlądowe drogi wodne.

Na podstawie art. 1 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 roku o żegludze i spławie na śródlądowych drogach wodnych (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 266) i art. 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 maja 1932 r. w sprawie zniesienia urzędu Ministra Robót Publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 479) zarządza się co następuje:

§ 1. Wojewodzie pomorskiemu przekazuje się prawo udzielania zezwoleń na wjazd obcych statków i łodzi przez Wisłę i Nogat na polskie śródlądowe drogi wodne i uprawianie żeglugi na tych drogach wodnych, zaś wojewodzie poznańskiemu takie samo prawo odnośnie do obcych statków i łodzi, wjeżdżających przez Wartę i Noteć na polskie śródlądowe drogi wodne.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Poz. 343. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 10 czerwca 1933 roku, wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych w sprawie opłat w postępowaniu przed urzędami rozjemczemi do spraw majątkowych posiadaczy gospodarstw wiejskich.

Na podstawie art. 42 i 47 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o utworzeniu urzędów rozjemczych do spraw majątkowych posiadaczy gospodarstw wiejskich (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 253) zarządza się co następuje:

§ 1. Opłaty w postępowaniu przed urzędami rozjemczemi są następujące:

1) wpis,
2) opłata kancelaryjna,
3) koszty postępowania.

§ 2. Opłaty uiszczać należy w gotówce. Urząd rozjemczy nie podejmie żadnej czynności, jeżeli strona obowiązana do uiszczenia opłaty obowiązku tego nie dopełni.

§ 3. Wpis pobiera się od wniosku o wszczęcie postępowania przed urzędem rozjemczym.

Wysokość wpisu zależna jest od wartości przedmiotu postępowania i wynosi $1^1/_2\%$ tej wartości, ustalonej przez urząd rozjemczy, przyczem każde rozpoczęte 100 zł liczy się za pełne.

§ 4. Na żądanie strony zwraca się połowę wpisu w razie cofnięcia wniosku przed rozpoczęciem rozprawy oraz w przypadku zawarcia ugody.

Jeżeli strony zgodnie wniosą o wszczęcie postępowania wyłącznie w celu zawarcia ugody, wysokość wpisu wynosi ½% wartości przedmiotu ugody.

§ 5. Suma wpisu nie może wynosić w powiatowym urzędzie rozjemczym mniej niż 2 złote, w wojewódzkim zaś urzędzie rozjemczym — mniej niż 10 zł.

§ 6. Jeżeli suma wpisu w postępowaniu przed powiatowym urzędem rozjemczym przewyższa 200 zł., a w postępowaniu przed wojewódzkim urzędem rozjemczym 1.000 zł — urząd rozjemczy może nadwyżkę wpisu, przewyższającą te kwoty, obniżyć według własnego uznania, biorąc pod uwagę finansową sytuację dłużnika i rzeczywistą wartość przedmiotu postępowania.

§ 7. Za wypisy, odpisy, zaświadczenia, wyciągi oraz inne dokumenty, wydawane przez urząd rozjemczy, pobiera się opłatę kancelaryjną: w powiatowym urzędzie rozjemczym w wysokości 50 groszy, w wojewódzkim urzędzie rozjemczym w wysokości 1 złotego — za każdą stronę wydanego dokumentu, przyczem każda rozpoczęta strona liczy się za całą.

§ 8. Do kosztów postępowania należą:

1) należności świadków, biegłych i tłumaczów,
2) opłaty należne innym władzom, urzędom i instytucjom,
3) koszty ogłoszeń w pismach,
4) koszty połączone z wykonaniem przez urząd rozjemczy czynności poza jego siedzibą.

§ 9. Wynagrodzenie świadków, biegłych oraz tłumaczów, wezwanych przez urząd rozjemczy, ustala urząd rozjemczy według własnego uznania, uwzględniając konieczne wydatki, związane z ich stawiennictwem i ewentualną stratą zarobku.

§ 10. Strona, która wniosła o dokonanie czynności, połączonej z wydatkami, zobowiązana jest złożyć zaliczkę na pokrycie kosztów postępowania. Jeżeli strony wspólnie wniosły o dokonanie czynności, zaliczkę uiścić winny w równych częściach, lub w innym stosunku, według uznania urzędu rozjemczego.

Urząd rozjemczy oznaczy wysokość zaliczki i termin jej złożenia.

§ 11. Do uiszczenia należności (§ 1) obowiązana jest strona, która wniosła o podjęcie czynności. Gdy o podjęcie czynności wniosły zainteresowane strony wspólnie, obowiązek uiszczenia należności może urząd rozjemczy rozłożyć pomiędzy te strony.

§ 12. Należności, pobierane przez powiatowy urząd rozjemczy w 80% wpływają na rzecz powiatowego związku komunalnego, a w 20% na rzecz delegatury komitetu do spraw finansowo-rolnych.

Kasa powiatowego związku komunalnego przyjmuje należności, obliczone przez powiatowy urząd rozjemczy oraz dokonywa wypłat na zlecenie tego urzędu.

Należności pobierane przez wojewódzki urząd rozjemczy wpływają na dochód Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych.

Kasa urzędu wojewódzkiego przyjmuje należności obliczone przez wojewódzki urząd rozjemczy oraz dokonywa wypłat na zlecenie tego urzędu.

§ 13. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Poz. 344. Rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 10 czerwca 1933 r. o wyrobie i obrocie preparatów organoterapeutycznych.

Poz. 345. Oświadczenie rządowe z dnia 8 czerwca 1933 r. w sprawie przystąpienia Turcji do konwencji międzynarodowej dotyczącej opjum i protokółu, podpisanych w Genewie dnia 19 lutego 1925 r.

Poz. 346. Oświadczenie rządowe z dnia 8 czerwca 1933 r. w sprawie ratyfikacji przez Persję Międzynarodowej konwencji o zwalczaniu handlu kobietami i dziećmi, podpisanej w Genewie dnia 30 września 1921 r.

z 26 czerwca Nr. 45 Rok 1933

Poz. 347. Porozumienie dotyczące stosunków naukowych, szkolnych i artystycznych między Rzecząpospolitą Polską i Królestwem Jugosławji, podpisane w Warszawie dnia 2 grudnia 1931 r.

Poz. 348. Oświadczenie rządowe z dnia 14 czerwca 1933 r. w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych porozumienia dotyczącego stosunków naukowych, szkolnych i artystycznych między Rzecząpospolitą Polską i Królestwem Jugosławji, podpisanego w Warszawie dnia 2 grudnia 1931 r.

Poz. 349. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 17 czerwca 1933 r. o podwyższeniu składki w ubezpieczeniu na wypadek braku pracy pracowników umysłowych.

Na podstawie art. 102 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. Nr. 106, poz. 911) w brzmieniu zmienionem ustawą z dnia 22 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 229) zarządza się co następuje:

§ 1. Składkę, przewidzianą w art. 102 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. Nr. 106, poz. 911) w brzmieniu zmienionem ustawą z dnia 22 marca 1933 r. (Dz. U. R. P.Nr. 27, poz. 229), na pokrycie świadczeń z powodu braku pracy, podwyższa się do 2,8% płacy podstawowej w grupach zarobkowych od A do N włącznie (art. 14 ust. 1) oraz ustala się następujący podział powyższej składki między pracodawcę i ubezpieczonego:

1) gdy pracownik otrzymuje wynagrodzenie w granicach ponad sześćdziesiąt złotych do czterystu złotych miesięcznie, pracodawca i pracownik płacą tytułem składki po 1,4% płacy podstawowej w odpowiedniej grupie zarobkowej;
2) gdy pracownik otrzymuje wynagrodzenie ponad czterysta złotych do ośmiuset złotych miesięcznie, pracowdawca płaci 1,2%, zaś pracownik 1,6% płacy podstawowej w odpowiedniej grupie zarobkowej;
3) gdy pracownik otrzymuje wynagrodzenie ponad osiemset złotych miesięcznie. pracodawca płaci 1%, zaś pracownik 1,8% płacy podstawowej w grupie zarobkowej N.

Za obowiązkowo ubezpieczonych w grupie zarobkowej A, nie otrzymujących żadnego wynagrodzenia lub nie otrzymujących nie wyższe niż sześćdziesiąt złotych miesięcznie, albo tylko utrzymanie, opłaca składkę ubezpieczeniową w ubezpieczeniu na wypadek braku pracy tylko pracodawca, z własnych funduszów, w wysokości 2,8% płacy podstawowej w grupie zarobkowej A.

Ubezpieczeni, których wynagrodzenie przekracza złotych siedemset dwadzieścia, opłacają tytułem składki, niezależnie od kwot przypadających w myśl ustępu pierwszego, 1,68% od pełnej kwoty otrzymywanego wynagrodzenia, podlegającej zaliczeniu do ubezpieczenia, a pomniejszonej o złotych siedemset dwadzieścia.

Przy opłacie składki, zgodnie z postanowieniami niniejszego rozporządzenia, nie uwzględnia się kwot do pięciu groszy włącznie, zaś kwoty ponad pięć groszy zaokrągla się wgórę do najbliższej dziesiątki.

§ 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Opieki Społecznej.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, przyczem podwyższenie i podział składki, przewidziane w § 1 rozporządzenia niniejszego stosują się do składek należących za miesiące składkowe od czerwca 1933 r. do maja 1935 r. włącznie.

Poz. 350. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 5 maja 1933 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Spraw Zagranicznych, Przemysłu i Handlu oraz Spraw Wewnętrznych o trybie ogłaszania uchwał Komitetu Likwidacyjnego do spraw byłych rosyjskich osób prawnych i innych decyzyj, oraz o pokrywaniu kosztów likwidacyjnych.

Poz. 351. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 czerwca 1933 r. o upoważnieniu Komisarza Rządu m. st. Warszawy i powiatowych władz administracji ogólnej do wydawania zakazów sprzedaży lub wyszynku napojów alkoholowych z art. 4 punkt f) ustawy z dnia 21 marca 1931 r. o ograniczeniach w sprzedaży, podawaniu i spożyciu napojów alkoholowych.

Na podstawie art. 4 punkt f) ustawy z dnia 21 marca 1931 r. o ograniczeniach w sprzedaży, podawaniu i spożyciu napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 423) zarządzam co następuje:

§ 1. Uprawnienia do wydawania zakazów, przysługujące Ministrowi Spraw Wewnętrznych na podstawie art. 4 punkt f) ustawy z dnia 21 marca 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 423), przekazuje się na obszarze m. st. Warszawy — Komisarzowi Rządu, na pozostałym obszarze Państwa — powiatowym władzom administracji ogólnej.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Z dniem tym traci moc obowiązującą rozporządzenie z dnia 10 lipca 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 540).

Poz. 352. Obwieszczenie Ministrów Komunikacji i Skarbu z dnia 13 maja 1933 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o Państwowym Funduszu Drogowym.

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 29 marca 1933 r., zmieniającej ustawę z dnia 3 lutego 1931 r. o Państwowym Funduszu Drogowym (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 254), ogłaszamy jednolity tekst tej ustawy w brzmieniu obowiązującem od 1 kwietnia 1933 r. z uwzględnieniem zmian, wynikających z art. 6 p. a) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 maja 1932 r. w sprawie zniesienia urzędu Ministra Robót Publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 479) i ustawy z dnia 29 marca 1933 r. zmieniającej ustawę z dnia 3 lutego 1931 r. o Państwowym Funduszu Drogowym.

Minister Komunikacji: *M. Butkiewicz*

Minister Skarbu: Wł. Zawadzki

Załącznik do obwieszczenia Ministrów Komunikacji i Skarbu z dnia 13 maja 1933 r. (poz. 352).

USTAWA

z dnia 3 lutego 1931 r.

o Państwowym Funduszu Drogowym.

Rozdział I.

Państwowy Fundusz Drogowy.

Art. 1.

Dla dostarczenia środków na budowę, utrzymanie i wzmocnienie dróg państwowych oraz udzielenia zapomóg na budowę, utrzymanie i wzmocnienie dróg samorządowych, tworzy się Państwowy Fundusz Drogowy, który jest osobą prawną.

Art. 2.

Na pokrycie wydatków Państwowego Funduszu Drogowego służą następujące wpływy:

1) z opłat od pojazdów mechanicznych oraz niektórych pojazdów konnych (art. 6, 7, 8 i 9);

2) z opodatkowania materjałów pędnych (art. 14 i 15);

3) z opłat od reklam, umieszczonych wzdłuż dróg publicznych, poza granicami miast (art. 16);

4) z opłat, pobieranych na rzecz Skarbu Państwa na podstawie:

a) ustawy z dnia 10 grudnia 1920 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. z 1921 r. Nr. 6, poz. 32);

b) ustawy z dnia 7 października 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 656);

c) ustawy z dnia 14 marca 1932 r. o zarobkowym przewozie osób i towarów pojazdami mechanicznemi (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 336);

5) z dotacji Skarbu Państwa w wysokości, określonej w budżecie państwowym na każdy okres budżetowy;

6) z grzywien za przekroczenia przepisów ustaw, wymienionych w p. 4 lit. b) i c) oraz ustawy niniejszej;

7) z państwowych wytwórni materjałów drogowych;

8) ze sprzedaży państwowych materjałów drogowych, niepotrzebnych dla celów drogowych.

Art. 3.

(1) Państwowy Fundusz Drogowy ma prawo zaciągać pożyczki do łącznej wysokości 400.000.000 zł, względnie w równowartości w obcych walutach, z zabezpieczeniem na wpływach, określonych w art. 2 p. 1), 2) i 3).

(2) Szczegółowe warunki pożyczek Państwowego Funduszu Drogowego zatwierdza Minister Skarbu.

(3) Minister Skarbu ma prawo udzielać gwarancji państwowej do łącznej wysokości 400.000.000 zł, względnie w równowartości w obcych walutach, za pożyczki, zaciągnięte przez Państwowy Fundusz Drogowy.

Art. 4.

(1) Budżet Państwowego Funduszu Drogowego, sporządzony przez Ministra Komunikacji w porozumieniu z Ministrem Skarbu i innymi zainteresowanymi ministrami, stanowi załącznik każdorocznego budżetu Ministerstwa Komunikacji.

(2) Wysokość dotacyj z Państwowego Funduszu Drogowego dla związków komunalnych ustala corocznie Minister Komunikacji w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem Skarbu.

(3) Zarząd Państwowym Funduszem Drogowym sprawuje Minister Komunikacji.

(4) Sprawozdanie rachunkowe Państwowego Funduszu Drogowego za każdy okres budżetowy będzie dołączane do właściwego zamknięcia rachunków państwowych.

Art. 5.

Minister Komunikacji ma prawo w porozumieniu z Ministrem Skarbu zwiększać wydatki, przewidziane w budżecie Państwowego Funduszu Drogowego, jak również ustala i nowe wydatki, w budżecie tym nieprzewidziane, o ile zmiany te nie spowodują powiększenia dotacji ze Skarbu Państwa na rzecz wymienionego Funduszu (art. 2 punkt 5).

Rozdział II.

Opłaty od pojazdów mechanicznych i od niektórych pojazdów konnych.

Art. 6.

(1) Ustanawia się opłatę od pojazdów mechanicznych w następującej wysokości w stosunku rocznym:

1) od pojazdów mechanicznych osobowych, z wyjątkiem wymienionych w p. 4) i 5), — 15 zł od każdych 100 kg wagi własnej;

2) od pojazdów mechanicznych ciężarowych i traktorów, z wyjątkiem wymienionych w p. 3, — 20 zł od każdych 100 kg wagi własnej;

3) od pojazdów mechanicznych ciężarowych i traktorów, używanych do zarobkowego przewozu towarów, — 35 zł od każdych 100 kg wagi własnej;

4) od motocykla bez przyczepki — 40 zł od sztuki;

5) od motocykla z przyczepką oraz od trzykołowych pojazdów mechanicznych (cyklonetek) — 60 zł od sztuki.

(2) Przyczepki do pojazdów mechanicznych podlegają takim samym opłatom jak ciągnące je pojazdy.

(3) Przy obliczaniu wagi pojazdów mechanicznych nie uwzględnia się ilości do 50 kg włącznie, a ilości ponad 50 kg liczy się za pełne 100 kg.

(4) Od pojazdów mechanicznych i przyczepek na kołach z pełnemi obręczami gumowemi opłata podlega podwyżce o 25%, zaś od pojazdów mechanicznych i przyczepek na kołach z obręczami żelaznemi o 100%.

(5) Od pojazdów mechanicznych, posiadających na różnych osiach różne rodzaje obręczy, pobiera się opłatę od rodzaju obręczy, podlegającego wyższej opłacie.

Art. 7.

(1) Ustanawia się opłaty od pojazdów mechanicznych i konnych, używanych do zarobkowego przewozu osób poza obszarami jednej gminy.

(2) Opłaty wynoszą w stosunku rocznym:

1) od pojazdów mechanicznych, z wyjątkiem określonych w p. 2:

a) od każdego miejsca w pojeździe, przeznaczonego dla podróżnego, — 100 zł, a nadto

b) od każdego miejsca w pojeździe, przeznaczonego dla podróżnego, za każdy kilometr dziennego przebiegu — 0,40 zł; opłaty wymienione pod lit. a) i b), nie mogą łącznie przekraczać 300 zł od jednego miejsca;

2) od pojazdów mechanicznych, używanych doraźnie:

a) posiadających do 6 miejsc dla podróżnych — 100 zł od każdego z tych miejsc,

b) posiadających więcej niż 6 miejsc dla podróżnych — 200 zł od każdego z tych miejsc;

3) od pojazdów konnych, z wyjątkiem używanych doraźnie — 20 zł od każdego miejsca, przeznaczonego dla podróżnego.

(3) Miejsca w przyczepkach do pojazdów mechanicznych, określonych w ust. 1, podlegają takiej samej opłacie, jak miejsca w pojazdach,

(4) Opłaty od pojazdów mechanicznych i przyczepek, określone w ust. 2 i 3, pobiera się niezależnie od opłaty, określonej w art. 6.

(5) Opłat, określonych w ust. 2 p. 2, nie pobiera się, jeżeli pojazd jest wynajmowany w całości, a doraźnie.

Art. 8.

(1) Ustanawia się opłatę od pojazdów konnych, używanych do zarobkowego przewozu towarów poza obszarami jednej gminy.

(2) Opłata wynosi w stosunku rocznym — 9 zł od każdych 100 kg nośności.

(3) Przy obliczaniu nośności pojazdów stosuje się odpowiednio przepis art. 6 ust. 3.

Art. 9.

Pojazdy, wprowadzone na czasowy pobyt z poza obszaru Rzeczypospolitej, o ile międzynarodowe umowy nie stanowią inaczej albo o ile z zastosowania zasady wzajemności co innego nie wynika, podlegają opłatom, określonym w art. 6, 7 i 8, z tą zmianą, że opłatę obliczać należy dziennie, najmniej jednak za okres pełnych trzech dni. Za podstawę obliczenia należy przyjmować wysokość opłaty rocznej. Minister Komunikacji w porozumieniu z Ministrem Skarbu ustala przeciętne stawki dzienne, odpowiadające powyższym opłatom, z dodatkiem na koszty poboru.

Art. 10.

Upoważnia się Radę Ministrów do zmieniania w drodze rozporządzeń opłat, wymienionych w art. 6, 7 i 8, na całym obszarze Państwa lub na poszczególnych jego częściach, tudzież do zniżania opłat oraz zwalniania od nich. Jednakże opłaty, określone w art. 6, nie mogą być podwyższone więcej niż o 50%, opłaty, określone w art. 7 ust. 2 p. 1 i 2 więcej niż do 300 zł od miejsca w pojeździe, zaś opłaty, określone w art. 8, więcej niż do 12 zł od 100 kg nośności.

Art. 11.

Od opłat, wymienionych w art. 6 wolne są pojazdy:

1) przeznaczone dla urzędowego użytku osób, którym według prawa międzynarodowego przysługuje prawo eksterytorjalności, oraz konsulów i wicekonsulów zawodowych i ich sekretarzy, będących obywatelami państw obcych—z zastrzeżeniem wzajemności;
2) władz i urzędów państwowych (cywilnych i wojskowych) oraz władz i urzędów samorządu terytorjalnego;
3) przedsiębiorstw państwowych „Polskie Koleje Państwowe“ oraz „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“, z wyjątkiem pojazdów, używanych do zarobkowego przewożenia osób i bagaży;
4) pojazdy instytucyj i zakładów użyteczności publicznej, mianowicie: szpitali, zakładów dezynfekcyjnych, straży ogniowych, pogotowi ratunkowych, kas chorych, zakładów wodociągowych i kanalizacyjnych oraz oczyszczania miasta, jako też instytucyj dobroczynnych, o ile są niezbędne dla działalności tych instytucyj, względnie zakładów, oraz pojazdy mechaniczne, stanowiące własność gminy i przeznaczone do zarobkowego przewozu osób i towarów we własnym zarządzie gminy i na jej obszarze;
5) używane do objazdów służbowych własne pojazdy mechaniczne drogowego personelu technicznego, państwowego i samorządowego;
6) traktory, przeznaczone dla celów rolniczych, o ile nie są używane do przewozu ciężarów po drogach publicznych.

Art. 12.

(1) Do uiszczania opłat od pojazdów mechanicznych (art. 6 i 7) obowiązana jest osoba, na którą zarejestrowany jest pojazd. Obowiązek ten powstaje z chwilą dopuszczenia pojazdu do ruchu, przyczem okresy krótsze niż miesiąc liczy się za cały miesiąc, a ustaje po upływie miesiąca, w którym pojazd został wycofany z ruchu. W razie przerw w komunikacji wskutek siły wyższej, władza, pobierająca opłatę, może przyznać stosowne potrącenia.

(2) Do uiszczania opłaty od pojazdów mechanicznych, wprowadzonych na czas pobytu z poza obszaru Rzeczypospolitej (art. 9), obowiązana jest osoba, wprowadzająca pojazd.

(3) Do uiszczania opłaty od pojazdów konnych (art. 7 i 8) obowiązany jest właściciel pojazdu. Obowiązek uiszczania tej opłaty powstaje z chwilą potwierdzenia przez władzę przemysłową zgłoszenia o rozpoczęciu wykonywania przewozu, a ustaje po zaniechaniu wykonywania przewozu.

Art. 13.

Do stawek opłat od pojazdów nie mogą być ustanowione żadne dodatki zarówno na rzecz Państwa, jak i na rzecz związków samorządowych.

Rozdział III.

Opodatkowanie materjałów pędnych.

Art. 14.

(1) Ustanawia się dodatek drogowy do państwowego podatku od olejów mineralnych Dodatkowi podlegają oleje mineralne, które mogą być używane do napędu pojazdów mechanicznych.

(2) Dodatek wynosi 12 groszy od 1 kg.

(3) Rada Ministrów określa w drodze roz-

porządzeń, jakie oleje w rozumieniu ust. 1 podlegają dodatkowi, oraz władna jest obniżać wysokość tego dodatku, względnie zwalniać od tego dodatku.

(4) Dodatek drogowy pobierają właściwe władze skarbowe łącznie z podatkiem od olejów mineralnych.

(5) Do dodatku drogowego stosuje się odpowiednio przepisy rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 marca 1928 r. o podatku od olejów mineralnych (Dz. U. R. P. Nr. 27. poz. 252), z wyjątkiem przepisów art. 1—3.

(6) Zwolnione są od dodatku drogowego oleje mineralne:

a) wywożone pod kontrolą skarbową z rafinerji lub wolnego składu zagranicę lub na obszar W. M. Gdańska;

b) używane do napędu pojazdów mechanicznych, wprowadzonych na czasowy pobyt z poza obszaru Rzeczypospolitej, w ilościach zwolnionych od cła przywozowego

c) używane do napędu silników statków powietrznych wojskowych i cywilnych; oleje mineralne dla cywilnych statków powietrznych wolne są od dodatku drogowego, jeżeli są nabywane na warunkach, które określają rozporządzenia Ministrów Komunikacji i Skarbu.

Art. 15.

(1) Materjały, nieobjęte art. 14, które same lub w połączeniu z innemi mogą być używane do napędu pojazdów mechanicznych, podlegają opłacie w wysokości 12 gr. od 1 kg.

(2) Przepisy art. 14 ust. 3 i 6 stosuje się odpowiednio do opłaty, wymienionej w ust. 1.

(3) Do uiszczania opłaty obowiązana jest osoba, wprowadzająca do wolnego obrotu materjały, podlegające opłacie. Obowiązek ten powstaje z chwilą wprowadzenia tych materjałów do wolnego obrotu. Przy sprowadzaniu takich materjałów z zagranicy do uiszczania opłaty obowiązana jest osoba, na której rachunek odbywa się odprawa celna, przy sprowadzaniu zaś takich materjałów z Wolnego Miasta Gdańska obowiązek zapłaty ciąży na osobie, dla której według dowodów przekazowych przesyłka jest przeznaczona.

Rozdział IV.

Opłata od reklam.

Art. 16.

Ustanawia się opłatę od reklam (znaków, szyldów, napisów), umieszczanych wzdłuż dróg publicznych na budynkach, słupach, kioskach i t. p. poza granicami miast, w wysokości do 25 zł rocznie za jeden metr kwadratowy powierzchni reklamy.

Art. 17.

Od opłat zwolnione są reklamy przedsiębiorstw przemysłowych i handlowych, umieszczone na budynkach i ogrodzeniach tych budynków, w których znajdują się dane przedsiębiorstwa przemysłowe lub handlowe.

Rozdział V.

Wymiar, pobór i ściąganie opłat.

Art. 18.

(1) Przepisy o wymiarze, poborze i ściąganiu opłat, wymienionych w art. 6, 7, 8, 9, 15 i 16, o władzach państwowych i samorządowych, powołanych do tych czynności, o terminie płatności, o kredytowaniu, odraczaniu, przyznawaniu ulg, rozkładaniu na raty i odpisywaniu z powodu niemożności ściągnięcia opłat, jak również przepisy o kontroli poboru opłat, oraz o premjach za wykrycie nadużyć wydadzą Ministrowie Komunikacji i Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych w drodze rozporządzeń.

(2) Nieuiszczone we właściwym terminie opłaty, wymienione w ust. 1, będą ściągane w trybie administracyjnym wraz z karami (odsetkami) za zwłokę i kosztami egzekucyjnemi. Koszty egzekucyjne oraz kary (odsetki) za zwłokę pobiera się według stopy, obowiązującej dla bezpośrednich podatków państwowych. Koszty egzekucyjne przypadają władzy, której organ przeprowadził egzekucję.

(3) Dowód rejestracyjny na pojazd traci ważność, jeżeli nie uiszczono należnej opłaty we właściwym terminie płatności.

(4) Prawo żądania zwrotu nienależnie pobranych opłat przedawnia się w ciągu roku, licząc od dnia uiszczenia. Prawo żądania opłat przedawnia się w ciągu 10 lat, licząc od dnia powstania obowiązku uiszczenia; przedawnienie przerywa każdy krok urzędowy, podjęty przez właściwą władzę w celu ściągnięcia opłaty.

(5) Za czynności władz samorządowych przy wymiarze, poborze i ściąganiu opłat będzie przyznawane odszkodowanie w wysokości, nie przenoszącej 5% uiszczonych opłat oraz kar (odsetek) za zwłokę.

Rozdział VI.

Postanowienia karne.

Art. 19.

(1) Kto uchyla się od obowiązku płacenia opłat, określonych w art. 6, 7, 8, 9 i 16, podlega karze pieniężnej do wysokości 20-krotnej sumy opłaty, uszczuplonej lub na uszczuplenie narażonej.

(2) Kto potajemnie (bez zawiadomienia władzy wymiarowej) lub bez dopełnienia przepisanych warunków wydaje lub wywozi z wytwórni materjały, podlegające opłacie, określonej w

art. 15, podlega karze pieniężnej w wysokości 5-krotnej kwoty opłaty, uszczuplonej lub na uszczuplenie narażonej, jednak w wysokości nie mniejszej od sumy 100 zł, nadto zaś karze konfiskaty materjałów, wprowadzonych do wolnego obrotu bez uiszczenia opłaty. Jeśli konfiskaty nie można zarządzić z powodu znajdywania się materjałów tych w rękach osób trzecich, będących w dobrej wierze, wtedy zamiast konfiskaty orzeka się dodatkową karę pieniężną w wysokości wartości materjałów.

(3) Kto prowadzi w wytwórni księgi i zapiski, przepisane dla kontroli opłaty, określonej w art. 15, niezgodnie z rzeczywistością w celu uszczuplenia opłaty, podlega karze, określonej w ust. 2.

(4) Kto dopuszcza się naruszenia innych postanowień art. 15 lub przepisów, wydanych na podstawie tych postanowień, ulega karze pieniężnej od 10 do 300 złotych.

(5) Władza orzekająca oznaczy w orzeczeniu, na wypadek niemożności ściągnięcia kary pieniężnej, karę zastępczego aresztu według słusznego uznania, jednak nie ponad cztery tygodnie.

(6) Do orzekania powołane są powiatowe władze administracji ogólnej, jeżeli tymże władzom lub władzom samorządowym zostaną poruczone czynności wymiarowe, zaś władze skarbowe, jeżeli czynności te zostaną przekazane tym władzom.

(7) W razie przekazania czynności wymiarowych władzom skarbowym do orzecznictwa karnego będą stosowane przepisy ustawy karnej skarbowej z dnia 18 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 355).

(8) Kto narusza przepisy w obrocie towarowym z zagranicą i Wolnem Miastem Gdańskiem w związku z przywozem lub przewozem materjałów, podlegających opłacie, wymienionej w art. 15, ulega karom, ustanowionym za te naruszenia co do innych towarów (art. 45 i nast. oraz art. 133 — 135 ustawy karnej skarbowej z dnia 18 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 355). Do orzekania powołane są władze skarbowe przy zastosowaniu ustawy karnej skarbowej z dnia 18 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 355).

Art. 20.

Naruszenia postanowień art. 14 oraz przepisów, wydanych na podstawie tych postanowień, podlegają karom, określonym w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 marca 1928 roku o podatku od olejów mineralnych (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 252), przy zastosowaniu ustawy karnej skarbowej z dnia 18 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 355). Postanowienia art. 14 tejże ustawy mają tu analogiczne zastosowanie.

Rozdział VII.

Postanowienia końcowe.

Art. 21.

(1) Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od 1 kwietnia 1931 r.

(2) Od tego terminu znosi się:

1) pobieranie od pojazdów mechanicznych i konnych, wymienionych w art. 6, 7 i 8 niniejszej ustawy, opłat mytniczych, przewidzianych w art. 24 ustawy z dnia 10 grudnia 1920 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. z 1921 r. Nr. 6, poz. 32) z tym wyjątkiem, że zezwolone na zasadzie tegoż art. 24 wyjątkowe opłaty będą mogły być pobierane przez związki samorządowe do końca okresu, na jaki zezwolenie zostało wydane, oraz, że od dnia 1 kwietnia 1931 r. będą mogły być pobierane opłaty mytnicze od tych pojazdów na takich większych mostach, które zostały zbudowane z funduszów, uzyskanych z pożyczek amortyzowanych z opłat mytniczych, pobieranych na tych mostach, a to do czasu zamortyzowania się tych pożyczek;

2) prawo pobierania od pojazdów mechanicznych i konnych, wymienionych w art. 6, 7 i 8, opłat za używanie dróg, na podstawie art. 27 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 106, poz. 884); nie znosi się jednak prawa pobierania opłat na urządzenia drogowe, przeznaczone specjalnie do udogodnienia ruchu pojazdów mechanicznych, jak dworce autobusowe i t. p.;

3) prawo pobierania od pojazdów mechanicznych i konnych, określonych w art. 6, 7 i 8 opłat, wymienionych w art. 19 ust. 2, 23 ust. 1 i 24 ust. 2 (opłaty kopytkowe) ustawy z dnia 10 grudnia 1920 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych (Dz. U. R. P. z 1921 r. Nr. 6, poz. 32);

4) pobieranie opłat za rejestrację pojazdów mechanicznych.

Art. 22.

(1) Przepisy, dotyczące opłat, określonych w art. 9, 14, 15 i 18 obowiązują również na obszarze województwa śląskiego.

(2) Pomiędzy Państwowym Funduszem Drogowym a wojewódzkim funduszem drogowym (Skarbem Śląskim) będzie dokonywany rozrachunek celem podziału wpływów, pochodzących

ze źródeł dochodowych, wymienionych w ust. 1, a to według zasad następujących:

a) udział wojewódzkiego funduszu drogowego (Skarbu Śląskiego) we wpływach od materjałów pędnych będzie określany według stosunku ogólnej wagi pojazdów mechanicznych, zarejestrowanych na obszarze województwa śląskiego, do ogólnej wagi pojazdów mechanicznych, zarejestrowanych na obszarze Państwa, udział zaś wojewódzkiego funduszu drogowego we wpływach, pochodzących z opłat od pojazdów mechanicznych, wprowadzonych na czasowy pobyt z poza obszaru Rzeczypospolitej, będzie określany według stosunku ilości przejazdowych punktów granicznych, upoważnionych do odprawy celnej pojazdów mechanicznych na śląskim odcinku granicznym, do ilości takich punktów granicznych całego Państwa;

b) sumy, pobrane na obszarze województwa śląskiego ze źródeł, określonych w ust. 1, będą przelewane do wojewódzkiego funduszu drogowego jako zaliczka na poczet należności tego funduszu;

c) wysokość kwoty, należnej wojewódzkiemu funduszowi drogowemu, ustalają corocznie do końca miesiąca lipca za ubiegły okres budżetowy Ministrowie Komunikacji i Skarbu po wysłuchaniu Śląskiej Rady Wojewódzkiej.

Art. 23.

Upoważnia się Ministrów Komunikacji i Skarbu do umarzania nieściągalnych opłat, wymierzonych na podstawie ustawy z dnia 3 lutego 1931 r. o Państwowym Funduszu Drogowym (Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 81).

Art. 24.

(1) Pozostają w mocy przepisy rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 października 1932 r. o premjowaniu pojazdów mechanicznych (Dz. U. R. P. Nr. 91. poz. 784).

(2) Rozporządzenie Ministrów Komunikacji i Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu określi wysokość sumy, jaka z wpływów Państwowego Funduszu Drogowego z opodatkowania materjałów pędnych, przeznaczona będzie na premjowanie pojazdów mechanicznych.

Art. 25.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrom Komunikacji i Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i innymi interesowanymi ministrami.

z 30 czerwca Nr. 46. Rok 1933

Poz. 353. Umowa między Rzecząpospolitą Polską a Rzeszą Niemiecką o ułatwieniach w komunikacji kolejowej między Prusami Wschodniemi a trzeciemi Państwami w tranzycie przez Polskę, obszar Wolnego Miasta Gdańska i resztę Niemiec oraz w komunikacji kolejowej między resztą Niemiec a trzeciemi państwami w tranzycie przez Polskę, obszar Wolnego Miasta Gdańska i Prusy Wschodnie, podpisana w Berlinie dnia 21 listopada 1930 r.

Poz. 354. Oświadczenie rządowe z dnia 16 czerwca 1933 r. w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych umowy o ułatwieniach w komunikacji kolejowej między Prusami Wschodniemi a trzeciemi państwami w tranzycie przez Polskę, obszar Wolnego Miasta Gdańska i resztę Niemiec oraz w komunikacji kolejowej między resztą Niemiec a trzeciemi państwami w tranzycie przez Polskę, obszar Wolnego Miasta Gdańska i Prusy Wschodnie, podpisanej wraz z protokółem końcowym w Berlinie dnia 21 listopada 1930 r.

Poz. 355. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 17 czerwca 1933 r. o odstąpieniu gminie m. st. Warszawy gruntów państwowych na cele rozbudowy miasta.

Poz. 356. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 17 czerwca 1933 r. w sprawie odstąpienia gminie m. Lublina gruntów państwowych na cele rozbudowy miasta.

Poz. 357. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 17 czerwca 1933 r. o odstąpieniu gminie m. Krakowa gruntu państwowego dla celów regulacji ulicy Włóczków.

Poz. 358. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 17 czerwca 1933 r. o utworzeniu izby rolniczej z siedzibą w Krakowie oraz ustaleniu okręgu działalności tej izby.

Poz. 359. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 28 czerwca 1933 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 lipca 1932 r. o zaopatrzeniu emerytalnem pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" i o zaopatrzeniu pozostałych po tych pracownikach wdów i sierot, oraz o odszkodowaniu za nieszczęśliwe wypadki.

Poz. 360. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 9 maja 1933 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Spraw Wewnętrznych w sprawie obszarów, na których gospodarstwa osadników są wolne od nadzwyczajnej daniny majątkowej.

Poz. 361. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 10 czerwca 1933 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu oraz Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych o ustaleniu cen sprzedażnych spirytusu na cele niekonsumcyjne.

Poz. 362. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 19 czerwca 1933 r. w sprawie częściowej zmiany rozporządzenia z dnia 9 marca 1928 r. o zezwoleniu Pocztowej Kasie Oszczędności na działalność ubezpieczeniową w dziale ubezpieczeń na życie.

Poz. 363. Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 24 czerwca 1933 r. o uldze celnej na kwas węglowy.

Poz. 364. Rozporządzenie Ministra Skarbu wydane w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości z dnia 26 czerwca 1933 r. w sprawie zmian w statucie Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego we Lwowie.

Poz. 365. Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 27 czerwca 1933 r. o dalszem przedłużeniu terminu ważności rozporządzenia z dnia 22 kwietnia 1932 r. w sprawie zwrotu ceł przy wywozie bekonów i szynek.

Poz. 366. Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 30 czerwca 1933 r. o dalszem zawieszeniu cła wywozowego od szmat, skrawków tkanin, starych: lin, powrozów i sznurków; skrawków papieru i makulatury.

Poz. 367. Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 30 czerwca 1933 r. w sprawie ceł wywozowych.

Poz. 368. Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 30 czerwca 1933 r. o ulgach celnych.

Poz. 369. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 19 maja 1933 r. o wprowadzeniu w obieg znaczka pocztowego wartości 5 gr z godłem Państwa.

Poz. 370. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 19 maja 1933 r. o wprowadzeniu w obieg znaczków pocztowych do opłaty urzędowych przesyłek listowych.

Poz. 371. Rozporządzenie Ministra Komunikacji wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 22 maja 1933 r. o zmianie sposobu wypłaty uposażenia pracownikom nieetatowym przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe".

Poz. 372. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 czerwca 1933 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Opieki Społecznej w sprawie właściwości Państwowych Urzędów Pośrednictwa Pracy do wnoszenia i popierania oskarżenia przed sądami grodzkiemi.

Poz. 373. Rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 7 czerwca 1933 r. o opłatach ryczałtowych na Fundusz Pracy.

Poz. 374. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 16 czerwca 1933 r. w sprawie zmian w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 23 lipca 1925 r. o warunkach funkcjonowania oraz organizacji wzajemnych zakładów (totalizatora) na torach wyścigowych towarzystw wyścigów konnych oraz o sposobie prowadzenia rachunkowości tych zakładów.

II.

Przedruki z Monitora Polskiego.

z 16 czerwca Nr. 136 Rok 1933

z 17 czerwca Nr. 137 Rok 1933

Poz. 179. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 9 czerwca 1933 r. o nadaniu statutu izbie rolniczej z siedzibą w Brześciu nad Bugiem.

z 19 czerwca Nr. 138 Rok 1933

Poz. 180. Obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 10 czerwca 1933 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu o warunkach uzyskania pozwoleń na przywóz za cłem ulgowem olejów roślinnych.

z 20 czerwca Nr. 139 Rok 1933

Poz. 181. Okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 7 czerwca 1933 r. L. D. IV. 12219/1/33 o zwalnianiu od cła druków, dotyczących zagranicznej propagandy turystycznej.

Poz. 182. Obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 9 czerwca 1933 r. w sprawie uzupełnienia spisu instytucyj naukowych i zakładów naukowo-badawczych, mających prawo przywozu z zagranicy bez cła środków, preparatów i przyrządów naukowych.

z 21 czerwca Nr. 140 Rok 1933

Poz. 183. Instrukcja Ministrów: Skarbu, Spraw Wewnętrznych, Przemysłu i Handlu, Opieki Społecznej, Komunikacji oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 13 czerwca 1933 r. w sprawie trybu przyjmowania świadczeń w naturze, przewidzianych w art. 27 i 34 ustawy z dnia 16 marca 1933 r. o Funduszu Pracy (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 163) na spłatę niektórych zaległych podatków oraz udziału w kosztach robót meljoracyjnych.

Część I.

§ 1.

Świadczenia w naturze w postaci dostarczania płodów rolnych, artykułów żywności, materjałów opałowych, włókienniczych i innych, przyjmowane będą od wytwórców lub posiadaczy tych artykułów na spłatę zaległości z tytułu państwowych podatków: gruntowego, dochodowego, majątkowego, spadkowego i od darowizn, wraz z należnościami ubocznemi (kary za zwłokę, względnie odsetki za odroczenie oraz koszty przymusowego ściągania).

§ 2.

Za zaległości podatkowe, wymienione w § 1 niniejszej instrukcji, uważa się w zasadzie zaległości powstałe przed dniem 1 października 1931 roku; jedynie na obszarze powiatów: warszawskiego, włocławskiego, błońskiego, mińsko-mazowieckiego, pułtuskiego, brzezińskiego, łódzkiego, łaskiego, kaliskiego, zawierciańskiego, częstochowskiego, opatowskiego, iłżeckiego, puławskiego, lwowskiego, drohobyckiego, lubelskiego, krakowskiego, będzińskiego i morskiego mogą być przyjmowane świadczenia w naturze na spłatę zaległości podatkowych powstałych do dnia 31 grudnia 1932 r.

§ 3.

Wszelkie artykuły przyjmowane będą w stanie nadającym się do użytku lub spożycia w ilościach odpowiadających zapotrzebowaniu; w każdym razie wartość przyjętych na spłatę zaległości podatkowych artykułów w poszczególnym wypadku nie może być niższą od 10 złotych.

O zapotrzebowaniu na artykuły oraz o rodzaju artykułów jakie będą przyjmowane, podatnicy będą każdorazowo powiadamiani w sposób przewidziany w § 16.

§ 4.

Podatnicy, chcący uiścić zaległe podatki płodami rolnemi, artykułami żywnościowemi, materjałami opałowemi, włókienniczemi lub innemi artykułami, winni przesłać do właściwej powiatowej względnie miejskiej komisji odbiorczej (§ 5) odpowiednią deklarację, wraz z ewentualnemi próbkami, zawierającą: rodzaj, ilość i jakość artykułów, które zamierzają dostarczyć, oraz proponowane miejsce i termin dostawy.

Miejscem dostawy jest z reguły stacja kolejowa wskazana przez podatnika, jednak na jego prośbę może być wyznaczone inne miejsce dostawy, przewidziane w ogłoszeniu komitetu lokalnego Funduszu Pracy (punkt zbiorczy artykułów komitetu lokalnego Funduszu Pracy lub powiatowej względnie miejskiej komisji odbiorczej, młyn handlowy, składy, magazyny i t. p.).

§ 5.

Do przyjmowania wszystkich, prócz węgla, artykułów, dostarczonych na poczet zaległych podatków — powołane są powiatowe względnie miejskie komisje odbiorcze, działające w porozumieniu z komitetem lokalnym Funduszu Pracy, a tworzone w miarę potrzeby przez właściwe powiatowe władze administracji ogólnej.

W skład powiatowych względnie miejskich komisyj odbiorczych wchodzą: kierownik powiatowej władzy administracji ogólnej lub jego przedstawiciel w charakterze przewodniczącego, oraz jako członkowie przedstawiciel urzędu skarbowego, delegat magistratu lub wydziału powiatowego i dwaj przedstawiciele miejscowego samorządu rolniczego lub organizacyj rolniczych, albo rolniczo-handlowych, względnie organizacyj przemysłowych, kupieckich lub rzemieślniczych i t. p.

Do kompetencji powiatowych względnie miejskich komisyj odbiorczych należy:

1) orzekanie z uwzględnieniem postanowień niniejszej instrukcji, na zasadzie deklaracyj i nadesłanych próbek, o tem, czy zadeklarowane artykuły mogą być przyjęte;

2) ustalanie terminu i miejsca odbioru artykułów;

3) wysyłanie do odbioru tych artykułów delegatów wymienionych w § 13;

4) rozstrzyganie ostatecznie odwołań od decyzyj tych delegatów;

5) ustalanie cen artykułów, po ich zadeklarowaniu w tych wszystkich wypadkach, w których ustalenie ceny nie zostało postanowieniami niniejszej instrukcji zlecone innym organom.

Powiatowe względnie miejska komisja odbiorcza ustala ceny po uprzedniem wysłuchaniu opinji rzeczoznawcy, powołanego z ramienia odpowiedniej organizacji gospodarczej.

Jakość dostarczanych artykułów winna odpowiadać jakości podanej w deklaracji, lub przesłanej próbce.

O powziętej decyzji zawiadamia kierownik powiatowej władzy administracji ogólnej jednocześnie właściwy urząd skarbowy oraz podatnika w terminie 10-dniowym od dnia otrzymania deklaracji.

Po otrzymaniu zawiadomienia o przyjęciu deklaracji, urząd skarbowy zawiesza postępowanie egzekucyjne odnośnie zaległości podatkowych do wysokości kwoty podanej w zawiadomieniu.

§ 6.

Przez miejscowe ceny rynkowe, miarodajne przy przyjmowaniu zbóż na poczet zaległych podatków, rozumie się:

a) w powiatach wchodzących w skład województwa pomorskiego, ceny notowane na giełdzie zbożowej w Bydgoszczy, z uwzględnieniem standartów tej giełdy, obniżone o koszty dostawy od stacji załadowczej do Bydgoszczy;

b) w powiatach wchodzących w skład województwa poznańskiego ceny notowane na giełdzie zbożowej w Poznaniu, z uwzględnieniem

standartów tej giełdy, obniżone o koszty dostawy od stacji załadowczej do Poznania;

c) w powiatach wchodzących w skład województwa śląskiego ceny notowane na giełdzie zbożowej w Katowicach, z uwzględnieniem standartów tej giełdy, obniżone o koszty dostawy od stacji załadowczej do Katowic;

d) w powiatach wchodzących w skład województwa łódzkiego ceny notowane na giełdzie zbożowej w Łodzi, z uwzględnieniem standartów tej giełdy, obniżone o koszty dostawy od stacji załadowczej do Łodzi;

e) w powiatach wchodzących w skład województwa krakowskiego ceny notowane na giełdzie zbożowej w Krakowie, z uwzględnieniem standartów tej giełdy, obniżone o koszty dostawy od stacji załadowczej do Krakowa;

f) w powiatach wchodzących w skład województw: stanisławowskiego, lwowskiego i tarnopolskiego, ceny notowane na giełdzie zbożowej we Lwowie, z uwzględnieniem standartów tej giełdy, obniżone o koszty dostawy od stacji załadowczej do Lwowa;

g) w powiatach wchodzących w skład województwa lubelskiego, ceny notowane na giełdzie zbożowej w Lublinie, z uwgzlędnieniem standartów tej giełdy, obniżone o koszty dostawy od stacji załadowczej do Lublina;

h) w powiatach wchodzących w skład województwa wołyńskiego ceny notowane w ekspozyturze giełdy lubelskiej w Równem, z uwzględnieniem standartów tej giełdy, obniżone o koszty dostawy od stacji załadowczej do Równego;

i) w powiatach wchodzących w skład województw: poleskiego, nowogródzkiego i wileńskiego ceny notowane na giełdzie zbożowej w Wilnie, z uwzględnieniem standartów tej giełdy, obniżone o koszty dostawy od stacji załadowczej do Wilna;

j) w powiatach, wchodzących w skład województw: warszawskiego i białostockiego ceny notowane na giełdzie zbożowej w Warszawie, z uwzględnieniem standartów tej giełdy, obniżone o koszty **dostawy od stacji załadowczej** do Warszawy.

Powiaty woj. kieleckiego: olkuski, miechowski, pińczowski i jędrzejowski korzystać będą z notowań giełdy zbożowej w Krakowie z uwzględnieniem standartów tej giełdy, przy potrąceniu kosztów dostawy od stacji załadowczej do Krakowa;

Powiaty woj. kieleckiego: częstochowski, zawierciański i będziński korzystać będą z notowań giełdy zbożowej w Katowicach, z uwzględnieniem standartów tej giełdy, przy potrąceniu kosztów dostawy od stacji załadowczej do Katowic;

Powiaty woj. kieleckiego powyżej niewymienione korzystać będą z notowań giełdy zbożowej w Warszawie, z uwzględnieniem standartów tej giełdy, przy potrąceniu kosztów dostawy od stacji załadowczej do Warszawy.

Otrzymane w powyższy sposób miejscowe rynkowe ceny zbóż należy podwyższać lub obniżać o 1% za każde 10 gramów odchylenia w litrze od odnośnych norm ciężaru gatunkowego, obowiązujących daną giełdę.

Powiatowe względnie miejskie komisje odbiorcze mogą przyjmować artykuły nieodpowiadające w zupełności standartom giełdowym, o ile odchylenie od odnośnych norm nie wpływa zasadniczo na obniżenie wartości handlowej, lub użytkowej danego towaru.

§ 7.

Przeciętne giełdowe ceny zbóż ustalane będą przez właściwych wojewodów na okresy tygodniowe (6 dni) na podstawie notowań giełdowych za 4 dni ubiegłego tygodnia (prócz poniedziałku i soboty), oraz podawane przez nich pisemnie każdej soboty do wiadomości właściwych kierowników powiatowej władzy administracji ogólnej.

W szczególności podawać będą ceny: wojewoda pomorski w Toruniu — kierownikom powiatowej władzy administracjii ogólnej województwa pomorskiego, wojewoda w Poznaniu — kierownikom powiatowej władzy administracji ogólnej województwa poznańskiego, wojewoda w Katowicach — kierownikom powiatowej władzy administracji ogólnej województwa śląskiego oraz kierownikom powiatowej władzy administracji ogólnej w powiatach: częstochowskim, zawierciańskim i będzińskim województwa kieleckiego, wojewoda w Łodzi — kierownikom powiatowej władzy administracji ogólnej województwa łódzkiego, wojewoda w Krakowie — kierownikom powiatowej władzy administracji ogólnej województwa krakowskiego oraz kierownikom powiatowej władzy administracji ogólnej w powiatach: olkuskim, miechowskim, pińczowskim i jędrzejowskim województwa kieleckiego, wojewoda we Lwowie — kierownikom powiatowej władzy administracji ogólnej województw: stanisławowskiego, lwowskiego i tarnopolskiego, wojewoda w Lublinie: kierownikom powiatowej władzy administracji ogólnej województwa lubelskiego, wojewoda w Łucku — kierownikom powiatowej władzy administracji ogólnej województwa wołyńskiego, wojewoda w w Wilnie — kierownikom powiatowej władzy administracji ogólnej województw: poleskiego, nowogródzkiego i wileńskiego, wojewoda w Warszawie — kierownikom powiatowej władzy administracji ogólnej województw: warszawskiego i białostockiego oraz kierownikom powiatowej władzy administracji ogólnej w powiatach województwa kieleckiego prócz: olkuskiego, miechowskiego, pińczowskiego, jędrzejowskiego, częstochowskiego, zawierciańskiego i będzińskiego.

§ 8.

Przez miejscowe ceny rynkowe, miarodajne w okresie bieżącego tygodnia (6 dni) przy przyjmowaniu na poczet zaległych podatków ziemniaków i innych płodów rolnych nienotowanych na giełdzie rozumie się przeciętne ceny, uzyskiwane przy tranzakcjach hurtowych, dokonanych temi artykułami na terenie danego województwa w okresie 5 dni ubiegłego tygodnia (prócz soboty).

Ceny te winny być ustalone przez wojewodów na podstawie notowań giełd, syndykatów i t. p., o ile te na danym terenie istnieją, w innych zaś wypadkach po uprzedniem zasięgnięciu opinji organizacyj samorządu rolnego lub społeczno-rolniczych — oraz każdej soboty podawane przez nich pisemnie do wiadomości właściwych kierowników powiatowej władzy administracji ogólnej.

§ 9.

Ceny drzewa opałowego i użytkowego ustala powiatowa, względnie miejska komisja odbiorcza przy udziale przedstawiciela miejscowego nadleśnictwa lasów państwowych, lub miejscowego urzędu ochrony lasów, a w razie ich braku przy udziale innych rzeczoznawców leśnych.

Ustalone przez powiatową względnie miejską komisję odbiorczą ceny drzewa winny w zasadzie odpowiadać cenom uzyskiwanym na miejscowym rynku drzewnym, przyczem jako wytyczne przy ustalaniu cen winny służyć powiatowej względnie miejskiej komisji odbiorczej ceny drzewa, notowane przez odnośne Izby Przemysłowo-Handlowe, lub też dyrekcje lasów państwowych.

§ 10.

Przez miejscową cenę rynkową węgla, według której węgiel będzie przyjmowany od wytwórców na poczet zaległych podatków, rozumie się cenę obowiązującą polską konwencję węglową. Przy przyjmowaniu na poczet zaległych podatków węgla mają zastosowanie zasady obowiązujące polską konwencję węglową. Przy deklarowaniu węgla przez posiadaczy (właścicieli składów węgla), uwzględniać należy koszty dostawy węgla z kopalni do miejsca, w którem zadeklarowany węgiel się znajduje.

§ 11.

Koszty dostarczenia płodów rolnych, artykułów żywności, drzewa użytkowego i opałowego, materjałów włókienniczych i innych artykułów do miejsca dostawy (§ 4 ust. 2) oraz węgla od stacji załadowczej ponosi podatnik.

§ 12.

Płody rolne oraz artykuły żywności winny być dostarczane przez podatników w stanie nadającym się do spożycia.

Nie będą przyjmowane artykuły zepsute, stęchłe, spleśniałe, wilgotne, skwaśniałe, zanieczyszczone lub też z innych powodów nie nadające się do spożycia.

Ponadto nie będą przyjmowane:

1) produkty nie odpowiadające w tym względzie przyjętym normom giełdowym co do stopnia zanieczyszczenia, wilgotności i zdrowotności.

Pewne odchylenia od tych norm, o ile nie wpływają zasadniczo na obniżenie wartości handlowej lub użytkowej danego produktu, mogą być uwzględniane przez powiatowe względnie miejskie komisje odbiorcze;

2) ziemniaki:

a) o średnicy mniejszej od 3 cm.,

b) o zawartości ziemniaków zgniłych i zmarzniętych powyżej 3%,

c) o zawartości ziemniaków małych i chorych powyżej 5%,

d) o zawartości ziemniaków uszkodzonych mechanicznie powyżej 5%,

e) o zawartości ziemi powyżej 8%,

przyczem pozycje b, c i d razem nie mogą przekraczać 6%.

Dostawa i odbiór ziemniaków odbywać się może tylko przy temperaturze nie niżej od $+ 4^0$C.

Materjały włókiennicze i inne artykuły winny być dostarczone przez podatników w stanie nadającym się do użytku.

Nie będą przyjmowane artykuły wybrakowane, zleżałe, uszkodzone, lub też nie nadające się do użytku z innych powodów, uniemożliwiających racjonalne ich użycie zgodnie z ich przeznaczeniem.

§ 13.

Odbioru artykułów, dostarczonych przez podatników na spłatę zaległości podatkowych, dokonywują dwaj delegaci, powołani przez powiatową względnie miejską komisję odbiorczą, z których jeden jest przedstawicielem kierownika powiatowej władzy administracji ogólnej, drugi zaś fachowcem — przedstawicielem samorządu rolniczego względnie organizacyj rolniczych, lub też rolniczo-handlowych albo organizacyj: przemysłowych, kupieckich lub rzemieślniczych, zaś przy odbiorze drzewa — rzeczoznawcą leśnym.

Delegaci obowiązani są:

1) stwierdzić, czy dostarczone artykuły odpowiadają deklaracji lub próbce — określić cechy jakości artykułów, oraz te cechy produktów, które potrzebne są do określenia ich ceny, o ile dostarczony artykuł nadaje się do przyjęcia, stosownie do warunków określonych w § 12:

2) określić ceny artykułów przyjętych na podstawie przepisów niniejszej instrukcji;

3) ustalić cechy ujemne artykułów nieprzyjętych;

4) pobrać próbki przyjętych lub odrzuconych artykułów.

Próbki te winny służyć jako dowód przeprowadzonej przez nich oceny.

Od decyzji delegatów przysługuje podatnikowi zażalenie do powiatowej względnie miejskiej komisji odbiorczej, która wyda orzeczenie ostateczne w terminie najwyżej dwudniowym.

Z chwilą dokonania odbioru dostarczonych artykułów przez wymienionych delegatów artykuły te przechodzą na własność Skarbu Państwa, podatnik zaś otrzymuje „tymczasowy dowód łostarczenia“, podpisany przez obu delegatów i zawierający: rodzaj, ilość, jakość i cenę jednostki

każdego z przyjętych artykułów, datę oraz miejsce odbioru.

Duplikat wystawionego dowodu delegaci dostarczają właściwemu kierownikowi powiatowej władzy administracji, który — na jego podstawie — wydaje podatnikowi zaświadczenie według podanego w załączniku do niniejszej instrukcji wzoru.

Dowód, na podstawie którego zaświadczenie to zostało wydane, pozostaje w aktach powiatowej władzy administracji ogólnej.

§ 14.

Przyjęcia węgla dokonywa upoważniony przedstawiciel Funduszu Pracy, który wydaje podatnikowi „tymczasowy dowód odbioru", zamieniony następnie przez organ Funduszu Pracy na zaświadczenie, przewidziane w § 13.

Przy rozrachunkach właściwego podatnika z kasą skarbową mają odpowiednie zastosowanie przepisy § 15

§ 15.

Kasa Urzędu Skarbowego zarachowuje na podstawie zaświadczeń wydanych zgodnie z postanowieniami § 13 wskazane w tych zaświadczeniach sumy na zaległości w państwowych podatkach wymienionych w § 1 i wydaje podatnikowi pokwitowanie kasowe. Kary za zwłokę należy obliczać do daty dostarczenia artykułów, uwidocznionej w zaświadczeniu.

§ 16.

Miejscowe rynkowe ceny artykułów, jak również postanowienia niniejszej instrukcji o istotnem znaczeniu dla zainteresowanych podatników, winny być podawane przez komitety lokalne Funduszu Pracy do publicznej wiadomości w sposób, jaki przez nie zostanie uznany za najodpowiedniejszy dla warunków miejscowych.

Część II.

§ 17.

Wymienione w §§ 1 i 2 instrukcji zaległości w państwowych podatkach mogą być spłacane przez płatników równowartością świadczeń w naturze, o ile świadczenia te nie wypływają z obowiązku z części IV ustawy z dnia 10 grudnia 1920 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 6 z 1921 r., poz. 32).

Związki samorządowe oraz osoby obowiązane do udziału w kosztach robót meljoracyjnych, finansowanych przez Fundusz Pracy, mogą spłacać przypadający na nich udział równowartością świadczeń w naturze.

Świadczenia przewidziane w niniejszym paragrafie polegać mogą:

1) na dostarczaniu materjałów potrzebnych do wykonania robót organizowanych przez Fundusz Pracy,

2) na dostarczaniu środków przewozowych,

3) na odrabianiu pewnej liczby dni roboczych lub wykonywaniu pewnej ilości pracy.

§ 18.

Organami, powołanemi do przyjmowania świadczeń w naturze, przewidzianych w § 17, są:

a) przy wykonywaniu robót drogowych — wydziały powiatowe lub magistraty (powiatowe zarządy drogowe, względnie miejskie zarządy drogowe),

b) przy wykonywaniu robót meljoracyjnych — organy urzędów ziemskich,

c) przy wykonywaniu robót wodnych — Państwowe Zarządy Wodne,

d) przy wykonywaniu robót kolejowych — kierownictwo budowy kolei,

e) przy wykonywaniu wszystkich innych robót — właściwe wydziały powiatowe lub magistraty, względnie powiatowe (miejskie) komisje odbiorcze.

Wymienione organa pod p. a), b), c) i d) podają do publicznej wiadomości w sposób, jaki przez nie zostanie uznany za najodpowiedniejszy dla warunków miejscowych — jakie rodzaje świadczeń w naturze, gdzie , kiedy i według jakich cen będą przyjmowane. W szczególności, podany w obwieszczeniach cennik świadczeń winien zawierać ceny na potrzebne do przeprowadzenia robót materjały, ceny na robociznę na akord i na dniówkę oraz taryfę kosztów przewozu materjałów od jednostki i kilometra.

Ceny powinny być podane w wysokości istniejących w chwili ogłaszania cennika na poszczególne materjały, nabywane bezpośrednio u producenta lub właściciela; ceny na materjał kamienny, żwir, piasek i t. p. winny być podane dla poszczególnych odcinków dróg z uwzględnieniem współczynnika odległości.

Przy wykonywaniu robót wyszczególnionych w p. e) wymienione w tym punkcie organa podają do publicznej wiadomości jedynie zapotrzebowanie co do dostarczenia materjałów niezbędnych do prowadzenia określonych robót, wartość zaś tych materjałów podlega oszacowaniu przez Fundusz Pracy.

Przyjęcia materjałów dokonują wydziały powiatowe, magistraty lub powiatowe miejskie komisje odbiorcze, przy zachowaniu przepisów § 19.

§ 19.

Podatnicy, chcący uiścić zaległe podatki świadczeniami wymienionemi w § 17 winni przesłać do właściwego organu prowadzącego roboty odpowiednie pisemne zgłoszenie, zawierające ścisłe określenie zaofiarowanego świadczenia oraz przybliżony termin jego wykonania.

O odrzuceniu zgłoszenia organ prowadzący roboty zawiadamia podatnika w terminie 10-dniowym od dnia otrzymania zgłoszenia.

W razie przyjęcia zgłoszenia organ prowadzący roboty wydaje podatnikowi tymczasowe zaświadczenie według załączonego do niniejszej instrukcji wzoru, stwierdzające zakres świadczeń, ich równowartość pieniężną i termin ich wykonania. Na podstawie tymczasowego zaświadczenia urząd skarbowy zawiesza postępowanie egzekucyjne odnośnie zaległości podatkowych do wysokości kwoty podanej w zaświadczeniu. Po wykonaniu świadczenia przez podatnika, czy to w materjale, czy też w robociźnie, organ prowadzący roboty wydaje podatnikowi zaświadczenie według wzoru Nr. 3, załączonego do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 176).

Przy rozrachunku właściwego podatnika z kasą skarbową mają odpowiednie zastosowanie przepisy §15 z tą jedynie zmianą, że kary za zwłokę należy obliczać do dnia wydania zaświadczenia.

§ 20.

Przy przyjmowaniu świadczeń w naturze na spłatę udziału w kosztach robót meljoracyjnych stosuje się odpowiednio tryb postępowania ustalony w § 19.

Wzór zaświadczenia o wykonaniu świadczenia w naturze na spłatę udziału w kosztach robót meljoracyjnych ustali Minister Rolnictwa i Reform **Rolnych.**

§ 21.

Szczegółowe przepisy co do programu dostaw i robót, cenników, kolejności wykonywania robót oraz kontroli wykonania świadczeń przez podatników — wydadzą właściwi Ministrowie, każdy w swoim zakresie działania.

Załącznik do § 13 instrukcji z dnia 13 czerwca 1933 r.

Starostwo w . . . .

. . . . . dnia . . . 1933 r.

Komitet Lokalny Funduszu Pracy.

Zaświadczenie Nr. . . . .

Na podstawie § 23 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 marca 1933 r., wydanego w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych, Skarbu, Przemysłu i Handlu, Komunikacji, Opieki Społecznej oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o świadczeniach na rzecz Funduszu Pracy (Dz. U. R. P. Nr. 2, poz. 176), (Komitet Lokalny Funduszu Pracy) zaświadcza (m) niniejszem, że Pan (i) . . . . firma . . . . zamieszkały (a) . . . . mająca siedzibę w . . . . . . dostarczył (a) w dniu . . . . . 193 r. na poczet należnych od niego (j) zaległości podatkowych, następujące artykuły:

Rodzaj dostarczonych artykułów	Waga, objętość, ilość i t. p.	Jakość dostarczonych artykułów	Cena za jednostkę w złotych	Wartość dostarczonych artykułów
			Razem zł.	

Ogólna wartość dostarczonych artykułów wynosi zł . . . . . gr. . (słownie zł. . . . . gr. . .).

Zaświadczenie niniejsze zostało wydane celem przedstawienia go we właściwej kasie Urzędu Skarbowego.

Starosta:

Komitet Lokalny Funduszu Pracy:

M. p.

Załącznik do § 19 instrukcji.

. . . .

(organ prowadzący roboty)

. . . . . dnia . . . . . . 193 r.

Zaświadczenie tymczasowe Nr. . . .

Pan (i) — firma . . . zamieszkały (a), mająca siedzibę w . . . . zgłosiła zamiar wykonania na poczet należnych zaległości podatkowych następujących świadczeń w naturze:

Na jakiej drodze	Rodzaj	Ilość	Cena	Wykonanie

Razem . . . . zł.

(podpis)

z 22 czerwca Nr. 141 Rok 1933

Poz. 184. Obwieszczenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 17 czerwca 1933 r. o sprostowaniu błędu w zarządzeniu Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 31 maja 1933 r. w sprawie wyboru radców przez społeczne organizacje rolnicze do Rady Wielkopolskiej Izby Rolniczej.

z 23 czerwca Nr. 142 Rok 1933

z 24 czerwca Nr. 143 Rok 1933

Poz. 185. Uchwała Rady Ministrów z dnia 17 czerwca 1933 r. w sprawie statutu organizacyjnego Ministerstwa Poczt i Telegrafów.

z 26 czerwca Nr. 144 Rok 1933

z 27 czerwca Nr. 145 Rok 1933

z 28 czerwca Nr. 146 Rok 1933

Poz. 186. Zarządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 23 czerwca 1933 r. w sprawie wyboru radców przez społeczne organizacje rolnicze do Rady Warszawskiej Izby Rolniczej.

Poz. 187. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 19 czerwca 1933 r. o regulaminie dla Komisji Likwidacyjnej do spraw byłych rosyjskich kas emerytalnych.

z 30 czerwca Nr. 147 Rok 1933

Poz. 188. Obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 22 czerwca 1933 r. o wartości jednego grama czystego złota.

VI.

Okólniki Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

143.

Okólnik Nr. 59

z dnia 16 czerwca 1933 r.

(AP. 128/60) w sprawie polityki paszportowej.

Do

P. P. Wojewodów (wszystkich) i Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

W związku z ostatniemi ograniczeniami paszportowemi, nasunął się władzom paszportowym szereg wątpliwości, które znalazły swój wyraz w skierowanych do Ministerstwa zapytaniach poszczególnych P. P. Wojewodów.

Celem ujednostajnienia postępowania w poruszonych sprawach, w granicach zasad, ustalonych okólnikiem Nr. 41 z dnia 24 kwietnia 1933 roku (Nr. AP. 128/60) w sprawie polityki paszportowej, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych udziela następujących wyjaśnień:

Paszporty normalne.

1. Ponieważ celem ograniczeń paszportowych jest ochrona bilansu płatniczego Państwa przez częściowe zahamowanie wyjazdów obywateli polskich zagranicę, władze paszportowe powinny odnosić się krytycznie do podań osób ubiegających się o paszporty zagraniczne za opłatą normalną i uwzględniać je jedynie w wypadkach, gdy ubiegający się wykaże **nieodzowną potrzebę** wyjazdu. Jako kryterjum dające władzy podstawę do oceny, czy w danym wypadku zachodzi istotnie nieodzowna potrzeba wyjazdu, może m. in. służyć: a) zaświadczenie lekarza **urzędowego,** stwierdzające konieczność przeprowadzenia kuracji zagranicą, b) wystawione przez właściwy konsulat zaświadczenie, stwierdzające potrzebę krótkoterminowego wyjazdu do **stale** zagranicą przebywających członków rodziny (ojciec, matka, syn, córka i t. p.), c) przedstawienie dowodu lub chociażby dostateczne uprawdopodobnienie, że zachodzi potrzeba wyjazdu w sprawach majątkowych (spadkowych) lub też w ważnych sprawach rodzinnych i t. p. Praktyka może oczywiście wysunąć wiele innych przypadków, dających podstawę do uznania nieodzownej potrzeby wyjazdu, dlatego też Ministerstwo ogranicza się jedynie do przykładowego wyliczenia niektórych częściej się zdarzających. W żadnym jednak razie nie uzasadnia konieczności wyjazdu zagranicę np. chęć towarzyszenia członkowi rodziny (żona mężowi i t. p.), wyjeżdżającemu w sprawach służbowych lub zawodowych, za wyjątkiem przy-

padków, gdy ze względu na wiek lub zdrowie wyjeżdżającego uzasadnioną jest bezpośrednia opieka członka rodziny w czasie podróży. Nie uzasadnia również konieczność wyjazdu podany jako cel podróży, chęć zwiedzenia wystawy międzynarodowej, czy zamiar wzięcia udziału w kongresie lub zjeździe międzynarodowym (porównaj jednak p. 2 B. niniejszego okólnika).

Paszporty bezpłatne lub ulgowe.

2. A) Z uwagi na podnoszone przez władze paszportowe wątpliwości, które z poprzednich zarządzeń (okólników, pism okólnych) obowiązują nadal, Ministerstwo wyjaśnia, że postanowienia okólnika Nr. 41 nie dotyczą:

zarządzenia Ministerstwa z dnia 3 marca 1933 r. Nr. AP. 1700/1/p/33 w sprawie ułatwień paszportowych dla osób posiadających nieruchomości na Łotwie lub Litwie (zarządzenie to wydane zostało do P. Komisarza Rządu m. st. Warszawy i do P. Wojewody w Wilnie),

okólnika tajnego z dnia 22 marca 1932 r. (Nr. AP. 1858/6/p/30),

okólnika Nr. 16 z dnia 30 stycznia 1932 r. (Nr. AP. 133/2) w sprawie ulg w opłatach paszportowych dla pracowników P. L. L. Lot,

okólnika Nr. 97 z dnia 15 lipca 1932 r. (Nr. AP. 131/1) w sprawie wyjazdów zagranicę księży katolickich.

pisma okólnego z 14 lutego 1933 r. (Nr. AP. 130/31) w sprawie emigrantów do Palestyny,

okólnika Nr. 220 z dnia 8 października 1929 roku (Nr. AP. 11770/1) w sprawie bezpłatnych paszportów dla obywateli polskich, będących konsulami honorowymi państw obcych i

okólnika Nr. 88 z dnia 8 września 1926 r. (Nr. AP. 1123/26) w sprawie przedłużania paszportów konsularnych przez władze krajowe.

Ministerstwo ograniczyło się do wyliczenia tych tylko okólników (zarządzeń), które dopuszczały możność stosowania ulg względnie ułatwień w stosunku do pewnych kategoryj osób, pewne udogodnienia, a nie takie, które regulowały wewnętrzny tryb postępowania władz paszportowych, a więc miały charakter wyraźnie instruktywny.

W wypadkach zatem, uregulowanych powyższemi okólnikami (zarządzeniami) nie należy przedstawiać konkretnych spraw do decyzji Ministerstwa ani też nie należy przed wydaniem decyzji (paszportu) porozumiewać się z władzami skarbowemi, ponieważ zarządzenia te, jako uzgodnione w swoim czasie przez władze centralne ,mają tem samem generalną aprobatę Min. Skarbu. Jednocześnie Ministerstwo zauważa, co do wymienionego wyżej okólnika Nr. 220, że paszporty dla obywateli polskich, będących konsulami honorowymi państw obcych, należy z reguły wydawać jedynie z ważnością **na obszar tych państw, które oni reprezentują.** W przypadkach jednak, gdy konsulowie honorowi, reprezentując państwa zamorskie, podlegają służbowo poselstwom lub urzędom konsularnym wyższego rzędu, mającym siedzibę w jednym z krajów europejskich, należy konsulom honorowym wydawać paszporty też i do tych krajów. Jeżeli chodzi o wyjazdy literatów i dziennikarzy, uregulowane okólnikiem Nr. 78 z dnia 27 sierpnia 1926 r. (Nr. AP. 3168), Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wyjaśnia, że rzeczony okólnik zostaje zawieszony, a wspomniane wyjazdy należy traktować w płaszczyźnie przepisów ogólnych (p. 1 niniejszego okólnika).

W przypadkach jednak, w których wyjazd tych osób zdaniem P. Wojewody (P. Komisarza Rządu) można uznać za konieczny lub pożądany, należy przyznawać ulgi paszportowe w myśl § 8 rozporządzenia z dnia 7 maja 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 397), względnie przedstawiać do decyzji Ministerstwu z należycie umotywowanym wnioskiem. Z reguły powinny być uwzględniane prośby o paszporty osób ze świata literackiego lub dziennikarskiego, jeżeli przemawiają za tem przeważające względy natury ogólno - politycznej lub społecznej.

Paszporty ulgowe z § 4 rozp. z 7 maja 1932 r.

B. Co do wydawania paszportów za opłatą ulgową w myśl § 4 rozporządzenia Min. Skarbu z 7 maja 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 397), obowiązują wszystkie dotychczas wydane zarządzenia. Jednak z uwagi na zmniejszone wskutek kryzysu zarobki, Min. Skarbu zarządzeniem z dn. 26 kwietnia 1933 r. Nr. D. V. 123/Tjn/33, zniżyło normy dochodowe, uzasadniające przyznanie ulg w opłatach paszportowych. W szczególności normy te wynoszą obecnie:

a) dla samotnych 4.800 zł.,

b) dla utrzymujących rodzinę 7.200 zł.,

względnie, jeżeli chodzi o posiadaczy majątków, jeżeli wartość posiadanego majątku przekracza kwotę 20.000 zł. Co do wymienionych pod lit. a) i b) kwot dochodowych, należy je rozumieć netto, t. zn. po potrąceniu podatków, względnie innych danin publicznych.

3. W związku z zapytaniem, jak należy traktować podania osób narodowości żydowskiej, zamierzających wyjechać za paszportami normalnemi do Polestyny, Ministerstwo będzie wydawało specjalne zarządzenia.

Podając powyższe do wiadomości, Ministerstwo prosi o zwrócenie bacznej uwagi na sprawę poruszoną w niniejszym okólniku, oraz o wydanie stosownych zarządzeń podległym sobie władzom.

144.

Okólnik Nr. 60

z dnia 20 czerwca 1933 r.

(BS. 41/44) o usuwaniu nieczystości (śmieci) w osiedlach.

Do

P. P. Wojewodów (z wyj. śląskiego) i Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

Na skutek zapytania jednego z P. P. Wojewodów, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych

oznajmia, że z przepisów p. 4 art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 16 marca 1928 r. o usuwaniu nieczystości i wód opadowych (Dz. U. R. P. Nr. 32, p. 311) nie wynika wyraźnie, iż gmina ma prawo zaprowadzić w obrębie miasta przymus korzystania przez mieszkańców z miejskiego zakładu usuwania śmieci.

Tem samem gmina nie może zabronić tworzenia i prowadzenia na terenie miasta urządzeń prywatnych do usuwania śmieci, powinna jednak w myśl p. 5 art. 1 powołanego rozporządzenia wyznaczać tereny do gromadzenia śmieci i określać sposoby usuwania śmieci.

O ile gmina we własnym zakresie prowadzi urządzenia do usuwania śmieci (zasadniczo obowiązek ten ciąży w myśl pkt. 4 art. 1 rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej o usuwaniu nieczystości na gminach, liczących powyżej 10.000 mieszkańców), to na podstawie art. 27 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. z r. 1932 Nr. 106, poz. 884) powinna pobierać opłaty za korzystanie z tych urządzeń, zaś na podstawie art. 31 wymienionej ustawy na pokrycie kosztów założenia i utrzymania tych urządzeń powinna pobierać specjalne dopłaty od tych właścicieli nieruchomości, przedsiębiorstw przemysłowych i handlowych, którym te urządzenia przynoszą szczególne korzyści gospodarcze lub udogodnienia.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych podejmuje przygotowania w celu stworzenia podstaw prawnych dla jednolitego i najbardziej celowego uregulowania sprawy usuwania śmieci we wszystkich osiedlach.

145.

Okólnik Nr .61-a

z dnia 22 czerwca 1933 r.

(SS. 16/2/13) o wprowadzeniu w życie nowej ustawy samorządowej.

Do

P. P. Wojewodów na obszarze województw centralnych.

Całkowite wprowadzenie w życie ustawy z dnia 23 marca 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorjalnego (Dz. U. R. P. Nr. 35, p. 294) wymagać będzie wydania ze strony Min. Spraw Wewnętrznych jak i P. P. Wojewodów szeregu zarządzeń oraz podjęcia niektórych prac przygotowawczych. Na niektóre z nich zwróciło uwagę Ministerstwo w okólniku Nr. 51 z dnia 22 maja 1933 r. L. SS. 16/2/1 oraz na Zjeździe P. P. Wojewodów w dniu 29 maja b. r. Szereg jednak postanowień wymagać będzie stosowania odrazu — z dniem wejścia w życie nowej ustawy. W celu ustalenia rodzaju i kalendarza prac ważną jest rzeczą ustalić, które postanowienia ustawy muszą być wprowadzone odrazu w życie, t. j. z dn. 13 lipca 1933 r. (z upływem 60 dni po dniu ogłoszenia ustawy) bez oczekiwania jakichkolwiek zarządzeń ze strony Ministerstwa, które zaś tylko formalnie wchodzą w życie w powyższym terminie, wykonanie ich jednak zależne jest od uprzedniego wydania przepisów wykonawczych, rozporządzeń specjalnych i regulaminów wyborczych.

Pragnąc przyjść w tym zakresie z pomocą P. P. Wojewodom i władzom im podległym, ażeby mogli Panowie bezzwłocznie podjąć prace nad wykonaniem odnośnych przepisów ustawy, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wyjaśnia, co następuje:

Do art. 1.

Art. ten odrazu wchodzi w życie z zastrzeżeniem, że instytucja ławników w gminach wiejskich będzie wprowadzona dopiero po wydaniu regulaminu wyborczego, zapowiedzianego w art. 12 ust. (3) i dokonaniu wyboru ławników przez rady gminne w obecnym ich składzie.

Do art. 2.

1) Odrazu wchodzi w życie tylko ust. (4).

2) Postanowienia ust. (1) — (2) nie wymagają narazie stosowania z uwagi na ustawę z dn. 30 marca 1922 r. w przedmiocie przedłużenia okresu urzędowania organów samorządowych na obszarze b. zaboru rosyjskiego (Dz. U. R. P. Nr. 28, p. 225). 5-letnia kadencja będzie miała zastosowanie dopiero do nowych organów ustrojowych, wybranych na zasadzie nowych regulaminów wyborczych.

3) Ust. (3) będzie wprowadzony w życie dopiero po bliższem określeniu kwalifikacyj zawodowych przełożonych gminy w myśl art. 49 ustawy i po powołaniu do życia instytucji zawodowych członków zarządów gmin, co nastąpi dopiero po generalnem odnowieniu składu obecnych rad gminnych i miejskich.

Do art. 3 — 4.

1) Przepisy tych artykułów wchodzą odrazu w życie, będą jednak miały tylko wyjątkowo zastosowanie np. w związku z art. 19 ust. (1) ustawy, uzależniającym prawo uczestnictwa w zebraniu gromadzkiem od posiadania prawa wybierania do organów ustrojowych w myśl art. 3, z art. 20 ust. (2), gdy chodzić będzie o powołanie sołtysa wzgl. podsołtysa w drodze nominacji oraz art. 73 ustawy, wymagającym, ażeby członkowie rady przybocznej posiadali prawo wybieralności do rady gminnej względnie miejskiej. Poza tem przepisy art. 3 i 4 nie będą wymagały stosowania ze względu na ustawowe przedłużenię kadencji obecnych organów ustrojowych i niemożności odnowienia ich składu do czasu wydania regulaminów wyborczych.

2) Członkowie organów ustrojowych czynnych w dniu wejścia w życie ustawy samorządowej, zachowują swe mandaty, choćby nie odpowiadali warunkom prawa wyborczego, przewidzianego w art. 4 ustawy. Co do członków organów

zarządzających wskazuje na to wyraźnie art. 116 ustawy, co zaś do członków organów stanowiących, zasada ta się domniemywa i wynika z intencji ustawodawczej. Jedynie tylko postanowienia ust. (6) art. 4 wymagają stosowania już z dniem wejścia w życie ustawy i dotyczą członków obecnych wydziałów powiatowych.

Do art. 5.

Postanowienia ust. (1) muszą być odrazu wprowadzone w życie, pozostałe zaś ustępy nie będą praktycznie stosowane wobec wyjaśnień ad 2) i 3) do art. 2.

Do art. 6.

Będzie stosowany dopiero po wydaniu regulaminów wyborczych i bliższem określeniu sposobu zgłaszania kandydatów.

Do art. 7 — 9.

Wymagają odrazu stosowania (t. j. z dniem 13 lipca 1933 r.).

Do art. 10.

Odrazu wchodzi w życie.

Do art. 11.

Ust. (1) odrazu wchodzi w życie z zastrzeżeniem, o którem jest wzmianka w wyjaśnieniach do art. 1. Ust. (2) będzie wprowadzony w życie przy generalnem odnowieniu składu rad gminnych po wydaniu nowego regulaminu wyborczego, zapowiedzianego w art. 29 ust. (7).

Do art. 12.

Tylko ust. (4) wchodzi odrazu w życie, postanowienia zaś pozostałych ustępów będą wykonane po bliższem określeniu zasady głosowania ściślejszego (art. 2) oraz wydaniu regulaminu wyborczego, zapowiedzianego w art. (3).

Do art. 13.

Tylko ust. (1) wchodzi odrazu w życie, pozostałe zaś ustępy będą stosowane po wydaniu przepisów specjalnych, przewidzianych w ust. (4).

Do art. 14.

Artykuł ten wchodzi odrazu w życie z zastrzeżeniem, o którem mowa w dalszych wyjaśnieniach do art. 44 ustawy.

Do art. 15 i 16.

Ust. (1) i (2) art. 15 i cały art. 16 wchodzą w życie dopiero po dokonaniu podziału gminy na gromady w myśl art. 107 ust. (1), postanowienia zaś ust. (3) i (4) art. 15 stosuje się odrazu.

Do art. 17.

Artykuł ten wchodzi odrazu w życie.

Do art. 18 i 19.

Odrazu wchodzą w życie tylko postanowienia zawarte w art. 19 ust. (1) i (5), pozostałe zaś postanowienia obydwóch artykułów będą wprowadzone dopiero po wydaniu regulaminu wyborczego, zapowiedzianego w art. 26 ust. (3) i dokonaniu wyborów do rad gromadzkich.

Do art. 20.

Stosować należy odrazu, t. j. z dniem 13 lipca 1933 r. ust. (1) i (2) przy powoływaniu sołtysa i podsołtysa w drodze nominacji, przyczem dyspensa o której mowa w art. 4 ust. (3) łącznie z art. 20 ust. (2) możliwa będzie w miarę wydania odnośnych rozporządzeń. Odrazu stosować należy również art. 20 ust. (7) i (8).

Pozostałe zaś ustępy art. 20 ustawy będą wprowadzone w życie dopiero po wydaniu regulaminu wyborczego, zapowiedzianego w ust. (4) i przepisów specjalnych, przewidzianych w ust. (9).

Do art. 21 i 22.

Wchodzą odrazu w życie, przyczem art. 21 wymaga stosowania niezależnie od wydania regulaminu wyborczego, zapowiedzianego w art. 20 ust. (4), gdyż dotyczy również przypadków powoływania sołtysa (podsołtysa) w drodze nominacji.

Do art. 23.

Będzie mógł być stosowany dopiero po wydaniu przepisów specjalnych, zapowiedzianych w ust. (8).

Do art. 24 — 25.

Wchodzą odrazu w życie i wymagają stosowania jeszcze przed wydaniem przepisów wykonawczych z zastrzeżeniem, że ust. (7) i zdanie pierwsze ust. (8) art. 24 są narazie bezprzedmiotowe.

Do art. 26 — 32.

Będą stosowane dopiero po wydaniu regulaminu wyborczego, przewidzianego w art. 26 ust. (3) i art. 29 ust. (7), przyczem postanowienia art. 32 ponadto po wydaniu przewidzianych w końcowem zdaniu przepisów specjalnych względnie rozporządzeń wykonawczych.

Do art. 33.

Wchodzi odrazu w życie.

Do art. 34.

Artykuł ten będzie wykonany po wydaniu regulaminu wyborczego do rad miejskich i przy generalnem odnowieniu ich składu.

Do art. 35.

Wymaga wprowadzenia w życie zaraz z dniem wejścia w życie ustawy. Stąd więc Panowie Wojewodowie wydadzą wcześniej potrzebne zarządzenia.

Do art. 36.

Odrazu wchodzi w życie.

Do art. 37.

Ust. (4) i (5) będą stosowane po bliższem określeniu w przepisach wykonawczych zasady głosowania ściślejszego oraz wydanie regulaminu wyborczego, zapowiedzianego w ust. (5). Pozostałe postanowienia wchodzą odrazu w życie z zastrzeżeniem, że powiększenie liczby wiceprezydentów oraz ławników zgodnie z ust. (2) i (3) nastąpić może dopiero po wprowadzeniu w życie ust. (4) i (5) w myśl powyższych wyjaśnień.

Do art. 38.

Będzie miał zastosowanie po odnowieniu składu obecnych rad miejskich w odnośnych miastach.

Do art. 39, 40, 41 i 42.

Będą miały zastosowanie dopiero po wydaniu regulaminu wyborczego, zapowiedzianego w art. 41 ust. (1) i zarządzeniu wyborów.

Do art. 43 — 48.

Odrazu wchodzą w życie i wymagają stosowania z dniem 13 lipca b. r. z zastrzeżeniem, że kolegjalny zarząd gminny w gminach wiejskich będzie wprowadzony po wydaniu regulaminu wyborczego, zapowiedzianego w art. 12 ust. (3) i dokonaniu wyborów ławników przez rady gminne w obecnym ich składzie. Nastąpi to po wydaniu regulaminu wyborczego. Sprawy, wymagające uchwały kolegjum zarządu, muszą być do czasu ukonstytuowania się kolegjum poddane pod obrady rady gminnej, która dotychczas łączy funkcje organu częściowo stanowiącego, a częściowo wykonawczego.

Do art. 49.

Artykuł ten będzie wprowadzony w życie dopiero po wydaniu przepisów, zapowiedzianych w ust. (1), oraz bliższem określeniu kwalifikacyj zawodowych burmistrzów i prezydentów miast oraz ich zastępców w myśl ust. (5) i (6).

Do art. 50.

Będzie wprowadzony w życie po wydaniu przepisów wykonawczych, bliżej określających zasadę głosowania ściślejszego w wyborach przełożonego gminy i jego zastępcy w myśl art. 12 ust. (2) i art. 37 ust. (4), co zaś tyczy się zatwierdzenia wyborów zawodowych przełożonych gminy i ich zastępców po wprowadzeniu ponadto w życie postanowień art. 49 w myśl wyjaśnień podanych do tego artykułu.

Do art. 51.

Będzie wprowadzony w życie po ustaleniu roty przysięgi i przyrzeczenia przez Ministra Spraw Wewnętrznych.

Do art. 52.

Ustęp (1) będzie wymagał stosowania po wprowadzeniu instytucji zawodowych członków zarządu gminy w myśl art. 49. Pozostałe zaś postanowienia wchodzą odrazu w życie, sprawę wprowadzenia ich w życie i stosowania w praktyce wyjaśniło Ministerstwo okólnikiem Nr. 51 z dnia 22 maja b. r. L. SS. 16 2/1.

Do art. 53.

Ust. (4) — (10) będą wprowadzone w życie po powołaniu do życia instytucji zawodowych członków zarządu gminy, pozostałe zaś postanowienia art. 53 wchodzą odrazu w życie (Zob. cyt. wyżej okóln. Nr. 51).

Do art. 54 — 55.

Wprowadzenie w życie tych artykułów zależne jest od wydania rozporządzeń, przewidzianych w ust. (1) art. 54.

Do art. 56.

Wchodzi odrazu w życie.

Do art. 57 — 58.

Wprowadzenie w życie nastąpi po wydaniu regulaminów wyborczych, zapowiedzianych w art. 57 ust. (6) i zarządzeniu wyborów w myśl art. 115 ust. (3).

Do art. 59 i 60.

Podlegają odrazu wykonaniu.

Do art. 61 — 63.

Wchodzą odrazu w życie.

Do art. 64.

Wchodzi odrazu w życie, nie wymaga jednak stosowania przez P. P. Wojewodów i władze podległe.

Do art. 65 — 74.

Wchodzą odrazu w życie. Jedynie postanowienia, zawarte w końcowem zdaniu ust. (7) art. 69 w ust. (3) i (7) art. 70 oraz w ust. (2) i (3) art. 71 będą stosowane dopiero po wprowadzeniu instytucji zawodowych członków zarządu gmin w stosunku do osób, powołanych w swoim czasie na te stanowiska.

Do tego czasu również nie wchodzą w grę zawodowi członkowie zarządu gminy, o których mowa w art. 72 ust. (4).

Do art. 75.

Odrazu wchodzi w życie. Kompetencje zebrań gminnych przechodzą na rady gminne w obecnym ich składzie do czasu ukonstytuowania się nowych rad w myśl art. 29 ustawy na podstawie nowego regulaminu wyborczego

Do art. 76.

Odrazu wchodzi w życie z zastrzeżeniem, że kolegjalny zarząd gminny będzie wprowadzony po wydaniu regulaminu wyborczego, zapowiedzianego w art. 12 ust. (3) i dokonaniu wyborów ławników w gminach wiejskich (Zob. wyjaśnienie pod art. 43 — 48).

Do art. 77 — 78.

Artykuły te będą wprowadzone w życie dopiero po dokonaniu podziału gmin na gromady w myśl art. 107 ust. (1) ustawy i ukonstytuowaniu się nowych organów gromadzkich.

Do art. 79 — 81.

Wchodzą odrazu w życie.

Do art. 102 ust. (1).

Odrazu wchodzi w życie , wymaga jednak stosowania w przypadkach wyjątkowych, gdyż generalna rewizja obecnego podziału administracyjnego na gminy na obszarze woj. centralnych i wschodnich nie jest obecnie przewidziana.

Do art. 104 i 106.

Wchodzą odrazu w życie z zastrzeżeniem, że do czasu wydania regulaminu wyborczego, zapowiedzianego w art. 2 ust. (3) i ukonstytuowania się rad gromadzkich czynne będą dotychczasowe zebrania gromadzkie w gromadach istniejących, a to w myśl art. 107 ust. (2).

Do art. 107 ust. (1) i (2).

Wchodzi odrazu w życie i wymaga już obecnie podjęcia prac przygotowawczych, ażeby rozporządzenia P. P. Wojewodów wydawane były możliwie jak najwcześniej, a najpóźniej w październiku — listopadzie b. r.

Do art. 110 — 111.

Wchodzą odrazu w życie.

Do art. 115 ust. (3).

Wybory do organów samorządowych będą zarządzone dopiero po wydaniu regulaminów wyborczych, w gromadach zaś po dokonaniu ponadto podziału na nie gmin wiejskich w myśl art. 107 ust. (1).

Do art. 116.

Stosować należy odrazu t. j. z dniem 13 lipca r. b.

Do art. 120.

Wchodzi odrazu w życie i wymaga stosowania bez oczekiwania na przepisy wykonawcze.

Do art. 121 ust. (1).

Wchodzi odrazu w życie, będzie jednak stosowany po wydaniu przepisów zapowiedzianych w art. 13 ust. (4).

Do art. 122 i 127.

Wchodzą odrazu w życie (nie wymagają stosowania przez P. P. Wojewodów i władze podległe).

Do art. 128.

Wymaga stosowania z dniem 13 lipca b. r.

Do art. 129 — 130.

Wchodzą odrazu w życie.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi P. P. Wojewodów o podanie treści okólnika władzom podległym i odnośnym związkom samorządowym oraz wydanie zarządzeń, zmierzających do wprowadzenia w życie i stosowania z dniem 13 lipca b. r. tych postanowień nowej ustawy, które w myśl powyższych wyjaśnień odrazu wchodzą w życie. Ministerstwo prosi o nadesłanie do wiadomości odpisu wydanych zarządzeń.

Okólnik Nr. 61b

z dnia 22 czerwca 1933 r.

(SS. 16/2/13) o wprowadzeniu w życie nowej ustawy samorządowej.

Do

P. P. Wojewodów na obszarze województw południowych.

Ustawa z dnia 23 marca 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorjalnego

z upływem 60 dni po jej ogłoszeniu t. j. z dniem 13 lipca 1933 r.

Zwrócić należy jednak uwagę na postanowienia nowej ustawy, które całkowicie albo częściowo zawieszają jej moc do czasu dokonania reformy ustroju gminnego w okresie, przez ustawę określonym.

Całkowicie więc moc ustawy jest zawieszona i zachowuje się dotychczasowy stan prawny w zakresie ustroju gminnego oraz nadzoru nad samorządem gmin w myśl art. 109 ustawy w stosunku do gmin, liczących nie więcej niż 3.000 mieszkańców i podlegających ustawie krajowej z dnia 3 lipca 1896 r. Do każdej z tych gmin automatycznie nowa ustawa będzie miała pełne zastosowanie po podniesieniu danej gminy do rzędu miast, objętych ustawą z dnia 13 marca 1889 r. w myśl art. 82 ust. (3), a w stosunku do miast nieobjętych rozporządzeniami, o których mowa w cyt. art. 82 ust. (3) ustawy, z upływem roku po dniu wejścia w życie nowej ustawy, t. j. z dniem 13 lipca 1934 r.

Częściowo zawiesza moc nowej ustawy art. 114, wymieniając poszczególne artykuły, które wejdą w życie po przeprowadzeniu reformy gminnej i rozpoczęciu działalności przez nowoutworzone gminy wiejskie. Postanowienia te dotyczą gmin wiejskich i powiatowych związków samorządowych, jak to wynika z wyliczenia wśród zamieszczonych postanowień art. 56, 57 i 58 ustawy.

Pozostałe artykuły nowej ustawy wchodzą formalnie w życie z dniem 13 lipca, faktycznie jednak wykonanie przepisów wymagać będzie wydania ze strony M-stwa Spraw Wewnętrznych, jak i P. P. Wojewodów szeregu przepisów i zarządzeń oraz podjęcia niektórych prac przygotowawczych. Na niektóre z nich zwróciło już uwagę Ministerstwo w okólniku Nr. 51 z dnia 22.V.1933 r. L. SS. 16/2/1 oraz na Zjeździe P. P. Wojewodów w dniu 29 maja r. b.

Należy mieć na uwadze, że poza tem szereg postanowień nowej ustawy wymaga stosowania już z dniem wejścia w życie ustawy. Stąd więc w celu ustalenia rodzaju i kalendarza prac ważną rzeczą jest ustalić, które postanowienia ustawy muszą być wprowadzone odrazu w życie t. j. z dniem 13 lipca 1933 r. (z upływem 60 dni po dniu ogłoszenia ustawy), bez oczekiwania jakichkolwiek zarządzeń ze strony Ministerstwa, które zaś tylko formalnie wchodzą w życie w powyższym terminie, wykonanie ich jednak zależne jest od uprzedniego wydania przepisów wykonawczych, rozporządzeń specjalnych, regulaminów wyborczych.

Pragnąc przyjść w tym zakresie z pomocą P. P. Wojewodom i władzom im podległym, ażeby mogli Panowie bezzwłocznie podjąć prace nad wykonaniem odnośnych przepisów ustawy, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wyjaśnia, co następuje:

Do art. 1.

Art. ten w stosunku do gmin, objętych ustawą krajową z dnia 12.VIII.1866 r. oraz miast podlegających dotychczas ustawie z dnia 13.III. 1889 r. jak również miast, o których mówi ust. (2) art. 82 ust. sam., t. j. liczących ponad 3.000 mieszkańców, — wchodzi odrazu w życie.

Stąd naczelnicy gmin otrzymują nazwy przewidziane w ust. (3), asesorowie zaś względnie przysiężni — nazwę ławników zgodnie z ust. (4). Nazwę ławników otrzymują również delegaci miejscy, przewidziani w § 63 statutu m. Lwowa z dn. 14.X.1870.

Natomiast zachowują nadal dotychczasowe nazwy organa gmin, objętych dotychczas ustawą krajową z dn. 3 lipca 1896 r. i nie liczących więcej niż 3.000 mieszkańców, zgodnie z wyjaśnieniami podanemi na wstępie niniejszego okólnika oraz tymczasowe organa powiatowych związków samorządowych do czasu powołania normalnych organów w myśl art. 57 ustawy po dokonaniu reformy gminnej i ukonstytuowania się organów gmin nowoutworzonych.

Do art. 2.

Odrazu wchodzi w życie tylko ust. (4). Postanowienia ust. (1) — (2) nie wymagają na razie stosowania z uwagi na ustawę z dnia 14 marca 1933 r. o przedłużeniu okresu urzędowania organów samorządowych. (Dz. U. R. P. Nr. 21, p. 142) — 5-letnia kadencja będzie miała zastosowanie dopiero do nowych organów ustrojowych, wybranych na zasadzie nowych regulaminów wyborczych. — Ust. (3) będzie wprowadzony w życie dopiero po bliższem określeniu kwalifikacyj zawodowych przełożonych gminy w myśl art. 49 ustawy i po powołaniu do życia instytucji zawodowych członków zarządów gmin, co nastąpi dopiero po generalnem odnowieniu składu obecnych rad gminnych i miejskich.

Do art. 3 — 4.

Przepisy tych artykułów wchodzą odrazu w życie, będą jednak miały tylko wyjątkowe zastosowanie np. w związku z art. 73 ustawy, wymagającym, ażeby członkowie rady przybocznej posiadali prawo wybieralności do rady gminnej wzgl. miejskiej. Poza tem przepisy art. 3 i 4 nie będą wymagały stosowania ze względu na ustawowe przedłużenie kadencji obecnych organów ustrojowych i niemożność odnowienia ich składu do czasu wydania regulaminów wyborczych.

Członkowie organów ustrojowych, czynnych w dniu wejścia w życie ustawy samorządowej, zachowują swe mandaty, choćby nie odpowiadali warunkom prawa wyborczego, przewidzianego w art. 4 ustawy. Co do członków organów zarządzających wskazuje na to wyraźnie art. 116 ustawy, co zaś do członków organów stanowiących, zasada ta się domniemywa i wynika z intencji ustawodawczej. Jedynie tylko postanowienia ust. (6) art. 4 wymagają stosowania już z dniem wejścia w życie ustawy i dotyczą członków tymczasowych wydziałów powiatowych.

Do art. 5.

Postanowienia ust. (1) muszą być odrazu wprowadzone w życie, pozostałe zaś ustępy nie będą praktycznie stosowane wobec wyjaśnień do art. 2.

Do art. 6.

Będzie stosowany dopiero po wydaniu regulaminów wyborczych i bliższem określeniu sposobu zgłaszania kandydatów.

Do art. 7 — 9.

Wymagają odrazu stosowania (t. j. z dniem 13 lipca 1933 r.).

Do art. 10

Wchodzi odrazu w życie, postanowienia jednak ust. (2) będą wykonane dopiero przy przeprowadzeniu reformy gminnej zgodnie z art. 102 i 103 ustawy.

Do art. 11.

Ust. (1) wchodzi odrazu w życie w gminach, objętych ustawą z 12 sierpnia 1866 r., przyczem ławnikami są dotychczasowi asesorowie (przysiężni).

Ustęp (2) będzie wprowadzony dopiero przy generalnem odnowieniu składu rad gminnych po dokonaniu reformy ustroju gminy wiejskiej.

Do art. 12.

Ustęp (1) odrazu wchodzi w życie w gminach, objętych ustawą z 12 sierpnia 1866 r., z zastrzeżeniem, że zmiana liczby ławników (dotychczasowych asesorów, względnie przysiężnych) nastąpi dopiero po przeprowadzeniu reformy gminnej i ukonstytuowaniu organów ustrojowych gmin nowoutworzonych. To samo dotyczy postanowień ust. (2) — (4) art. 12.

Do art. 13.

Moc artykułu tego została zupełnie zawieszona (art. 114).

Do art. 14.

Wchodzi odrazu w życie.

Instytucja zastępcy sekretarza gminnego może być wprowadzona w niektórych gminach dopiero po dokonaniu reformy gminnej zgodnie z art. 102 ust .(2) i art. 103 ustawy. Należy ponadto z całą oględnością stosować postanowienia ustępu (5), ażeby nie stworzyć nowych obciążeń finansowych w gminach wiejskich.

Do art. 15.

Moc artykułu tego została formalnie zawieszona (art. 114).

Do art. 16 — 30.

Przepisy te będą miały zastosowanie dopiero po przeprowadzeniu reformy gminnej.

Do art. 31 — 32.

Przepisy tych artykułów będą miały zastosowanie po wydaniu regulaminów wyborczych, zapowiedzianych w art. 12 ust. (3), art. 26 ust. (3) i 29 ust. (7), a co do wyborów przełożonych gminy i zastępców po wydaniu przepisów, ustalających bliżej sposób wyborów na te urzędy. Art. 32 ponadto będzie mógł być wprowadzony w życie po wydaniu przepisów, zapowiedzianych w zdaniu końcowem tego artykułu.

Do art. 33.

Wchodzi odrazu w życie.

Do art. 34.

Artykuł ten będzie wykonany po wydaniu regulaminu wyborczego do rad miejskich i przy generalnem odnowieniu ich składu.

Do art. 35 — 36.

Wchodzą odrazu w życie.

Do art. 37.

Ustępy (4), (5) i (6) będą stosowane dopiero po bliższem określeniu w przepisach wykonawczych zasady głosowania ściślejszego oraz wydaniu regulaminu wyborczego, zapowiedzianego w ust. (5). Pozostałe postanowienia wchodzą odrazu w życie z zastrzeżeniem, że powiększenie, jak wogóle zmiana liczby wiceprezydentów oraz ławników (t. j. dotychczasowych asesorów, a w m. Lwowie — delegatów miejskich) zgodnie z ust. (2) i (3) nastąpić może dopiero po wprowadzeniu w życie ust. (4) i (5) w myśl powyższych wyjaśnień.

Do art. 38.

Będzie miał zastosowanie po odnowieniu składu obecnych rad miejskich w odnośnych miastach.

Do art. 39, 40, 41 i 42.

Będą miały zastosowanie dopiero po wydaniu regulaminu wyborczego, zapowiedzianego w art. 41 ust. (1) i zarządzeniu wyborów.

Do art. 43 — 48.

Odrazu wchodzą w życie. W kolegjum zarządu gminnego względnie miejskiego (magistratu) przewidzianem w art. 44 ust. (5) ustawy w charakterze ławników zasiadać winni dotychczasowi asesorowie (przysiężni). W skład magistratu m. Lwowa wchodzić będą: prezydent miasta, wiceprezydenci i ławnicy, t. j. dotychczasowi de-

legaci miejscy, w skład zaś magistratu m. Krakowa — jedynie prezydent miasta i wiceprezydenci. Natomiast urzędnicy miejscy zarówno we Lwowie, jak i Krakowie, wyłączeni są ze składu magistratu, gdyż postanowienia zastrzegające ich udział w myśl § 63 statutu m. Lwowa z dn. 14 października 1870 r. i § 54 statutu m. Krakowa z dn. 6 października 1901 r., tracą moc obowiązującą z dn. wejścia w życie nowej ustawy, t. j. z dniem 13 lipca r. b.

Do art. 49.

Moc ust. (1) jest zawieszona zgodnie z wyjaśnieniami podanemi na wstępie niniejszego okólnika (art. 114 ust. (3) ustawy).

Pozostałe ustępy będą wprowadzone w życie dopiero po bliższem określeniu kwalifikacyj zawodowych burmistrzów i prezydentów miast oraz ich zastępców w myśl ust. (5) i (6).

Do art. 50.

Moc ust. (2) jest zawieszona (art. 114 ust. (3) ustawy).

Postanowienia pozostałych ustępów będą wprowadzone w życie po wydaniu przepisów wykonawczych, bliżej określających zasadę głosowania ściślejszego w wyborach przełożonego gminy i jego zastępców w myśl art. 12 ust. (2) i art. 37 ust. (4), co się zaś tyczy zatwierdzenia wyborów zawodowych przełożonych gminy i ich zastępców — po wprowadzeniu ponadto w życie postanowień art. 49 w myśl wyjaśnień, podanych do tego artykułu.

Do art. 51.

Będzie wprowadzony w życie po ustaleniu roty przysięgi i przyrzeczenia przez Ministra Spraw Wewnętrznych.

Do art. 52 — 53.

Moc tych artykułów jest zawieszona w stosunku do gmin, objętych ustawą z dn. 12 sierpnia 1866 r. do czasu przeprowadzenia reformy gminnej w myśl art. 102 i 103 ustawy samorządowej oraz w stosunku do gmin, objętych ustawą z dn. 3 lipca 1896 r. z uwagi na art. 109 ustawy.

Poza tem ust. (1) art. 52 i ust. (4) — (10) art. 53 będą wymagały stosowania dopiero po wprowadzeniu instytucji zawodowych członków zarządu gminy w myśl art. 49. Pozostałe zaś postanowienia wchodzą odrazu w życie, jak to Ministerstwo wyjaśniło okólnikiem Nr. 51 z dn. 22 maja b. r. L. SS. 16/2/1.

Do art. 54 — 55.

Wprowadzenie w życie tych artykułów zależne jest od wydania rozporządzeń, przewidzianych w ust. (1) art. 54.

Do art. 56 — 57 — 58.

Moc tych artykułów jest zawieszona z uwagi na postanowienia, zawarte w art. 114 ust. (2) ustawy.

Do art. 59 i 60.

Podlegają odrazu wykonaniu.

Do art. 61 — 63.

Wchodzą odrazu w życie.

Do art. 64.

Wchodzi odrazu w życie, nie wymaga jednak stosowania przez P. P. Wojewodów i władze podległe.

Do art. 65 — 74.

Wchodzą odrazu w życie. Jedynie postanowienia, zawarte w końcowem zdaniu ust. (7) art. 69 w ust. (3) i (7) art. 70 oraz w ust. (2) i (3) art. 71 będą stosowane dopiero po wprowadzeniu instytucji zawodowych członków zarządu gmin w stosunku do osób, powołanych w swoim czasie na te stanowiska.

Do tego czasu również nie wchodzą w grę zawodowi członkowie zarządu gminy, o których mowa w art. 72 ust. (4).

Do art. 82.

Ust. (2), (5) i (6) wchodzą odrazu w życie, t. j. z dniem 13 lipca 1933 r., pozostałe zaś postanowienia art. 82 będą wykonane w ciągu roku po dniu ogłoszenia ustawy t. j. przed dniem 13 lipca 1934 r. (Zob. cyt. wyżej okóln. Nr. 51 z 1933 r.).

Do art. 83.

Wchodzi odrazu w życie. Szersze stosowanie tego artykułu nie jest obecnie przewidziane.

Do art. 84.

Wchodzi odrazu w życie. Dotychczasowe łączenie mandatu radnych i członków zarządów będzie zachowane do czasu generalnego odnowienia składu rad miejskich na podstawie nowych regulaminów wyborczych i ukonstytuowania się nowego zarządu miejskiego.

Do art. 85 — 87.

Wchodzą odrazu w życie z zastrzeżeniem, że nowe organa ustrojowe powiatowych związków samorządowych będą powołane w drodze z wyborów dopiero po przeprowadzeniu reformy gminnej w myśl art. 102 ust. (2) i art. 103 ustawy. Do tego czasu ma tu zastosowanie przepis art. 113 ustawy.

Do art. 88.

Moc tego artykułu została zawieszona.

Do art. 102 i 103.

Postanowienia tych artykułów będą wykonane w terminie, zakreślonym w art. 103. W sprawie przeprowadzenia nowego podziału administracyjnego powiatów na gminy, P. P. Wojewodowie otrzymają niebawem szczegółowe wskazówki (instrukcje).

Do art. 104.

Wchodzi odrazu w życie.

Do art. 105.

Wchodzi odrazu w życie; wobec jednak generalnej reformy gminnej indywidualne stosowanie tego artykułu, jak wogóle ustawy z dn. 22 września 1922 r. nie jest przewidziane.

Do art. 106.

Artykuł ten nie stosuje się do obszarów województw południowych.

Do art. 107.

Ust. (1) i (3) będzie wprowadzony w życie po przeprowadzeniu reformy gminnej. Ust. (2) nie dotyczy województw południowych.

Do art. 108.

Postanowienia tego artykułu będą miały zastosowanie po przeprowadzeniu reformy gminnej i dokonaniu podziału gmin na gromady.

Do art. 109.

Wchodzi odrazu w życie.

Do art. 110 i 111.

Wchodzą odrazu w życie.

Do art. 113 i 114.

Wchodzą odrazu w życie.

Do art. 115.

Wybory do rad miejskich będą zarządzone dopiero po wydaniu regulaminów wyborczych, do rad gminnych zaś gromadzkich i powiatowych po przeprowadzeniu reformy gminnej w myśl art. 102 ust. (2) i art. 103 ustawy.

Do art. 116.

Wchodzi odrazu w życie.

Do art. 120.

Wchodzi odrazu w życie.

Do art. 121 ust. (4).

Będzie miał zastosowanie po dokonaniu reformy gminnej w myśl art. 102 ust. (2) i art. 103 ustawy.

Do art. 122 i 127.

Wchodzą odrazu w życie (nie wymagają stosowania przez P. P. Wojewodów i władze podległe).

Do art. 128.

Wymaga stosowania z dn. 13 lipca 1933 r.

Do art. 129 — 130.

Wchodzą odrazu w życie.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi P. P. Wojewodów o podanie treści okólnika władzom podległym i odnośnym związkom samorządowym oraz wydanie zarządzeń, zmierzających do wprowadzenia w życie i stosowania z dniem 13 lipca r. b. tych postanowień nowej ustawy, które w myśl powyższych wyjaśnień odrazu wchodzą w życie. Ministerstwo prosi o nadesłanie do wiadomości odpisu wydanych zarządzeń.

Okólnik Nr. 61c

z dnia 22 czerwca 1933 r.

(SS. 16/2/13) o wprowadzeniu w życie nowej ustawy samorządowej.

Do

P. P. Wojewodów w Poznaniu i Toruniu.

Ustawa z dnia 23 marca 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorjalnego (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 294) wchodzi w życie z upływem 60 dni po jej ogłoszeniu t. j. z dn. 13 lipca 1933 r.

Ustawa nie stosuje się zupełnie do wojewódzkich związków komunalnych i ich organów (art. 123). Należy ponadto zwrócić uwagę na postanowienia, zawarte w art. 114, zawieszające moc szeregu artykułów ustawy do czasu przeprowadzenia reformy gminy wiejskiej zgodnie z art. 102 ust. (1) i art. 103 ustawy.

Pozostałe artykuły nowej ustawy wchodzą formalnie w życie z dniem 13 lipca r. b., faktycznie jednak wykonanie przepisów wymagać będzie wydania ze strony Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, jak i P. P. Wojewodów szeregu przepisów i zarządzeń oraz podjęcia niektórych prac przygotowawczych. Na niektóre z nich zwróciło już uwagę Ministerstwo w okólniku Nr. 51 z dn. 22 maja 1933 r. L. SS. 16/2/1, oraz na Zjeździe P. P. Wojewodów w dniu 29 maja b. r.

Należy mieć na uwadze, że poza tem szereg postanowień nowej ustawy wymaga stosowania już z dniem wejścia w życie ustawy. Stąd więc w celu ustalenia rodzaju i kalendarza prac ważną rzeczą jest ustalić, które postanowienia ustawy muszą być wprowadzone odrazu w życie t. j. z dniem 13 lipca 1933 r. (z upływem 60 dni po dniu ogłoszenia ustawy), bez oczekiwania jakichkolwiek zarządzeń ze strony Ministerstwa, które zaś tylko formalnie wchodzą w życie w powyż-

szym terminie, wykonanie ich jednak zależne jest od uprzedniego wydania przepisów wykonawczych, rozporządzeń specjalnych, regulaminów wyborczych.

Pragnąc przyjść w tym zakresie z pomocą P. P. Wojewodom i władzom im podległym, ażeby mogli Panowie bezzwłocznie podjąć prace nad wykonaniem odnośnych przepisów ustawy, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wyjaśnia, co następuje:

Do art. 1.

Artykuł ten wchodzi odrazu w życie z zastrzeżeniem, że zgodnie z art. 114 łącznie z art. 89 organem uchwalającym w niektórych gminach wiejskich pozostaje nadal zgromadzenie gminne do czasu przeprowadzenia reformy gminnej w myśl art. 102 ust. (2) i art. 103 ustawy oraz do tego czasu w szczególności do czasu wykonania art. 91 przełożony gminy wiejskiej zachowuje nazwę sołtysa.

Do art. 2.

Moc postanowień tego artykułu została zawieszona w stosunku do gmin wiejskich w myśl art. 114.

W miejsce więc zawieszonych postanowień stosować należy dotychczasowe przepisy prawne z uwzględnieniem ustawy z dn. 10.III.1932 r. o przedłużeniu okresu urzędowania organów samorządowych na obszarze województw pomorskiego i poznańskiego (Dz. U. R. P. Nr. 32, p. 331). Ze względu jednak na cyt. ustawę z dn. 10 marca 1932 r. i art. 112 nowej ustawy samorządowej oraz brak bliższych przepisów wyborczych (regulaminów wyborczych) do rad miejskich i stanowiska ławników — postanowienia art. 2 nie wymagają narazie stosowania.

Dotyczy to również ust. (3), który będzie wprowadzony w życie dopiero po określeniu kwalifikacyj zawodowych członków zarządów miejskich w myśl art. 49 i wydaniu bliższych przepisów w sprawie wyboru przełożonych gminy i ich zastępców w miastach w myśl art. 37 ust. (4).

Do art. 3 — 4.

Przepisy tych artykułów wchodzą odrazu w życie, będą jednak miały tylko wyjątkowe zastosowanie np. w związku z art. 73 ustawy, wymagającym, ażeby członkowie rady przybocznej posiadali prawo wybieralności do rady gminnej wzgl. miejskiej. Poza tem art. 3 i 4 nie będą wymagały stosowania ze względu na ustawowe przedłużenie kadencji obecnych organów ustrojowych i niemożność odnowienia ich składu do czasu wydania regulaminów wyborczych.

Członkowie organów ustrojowych, czynnych w dniu wejścia w życie ustawy samorządowej, zachowują swe mandaty, choćby nie odpowiadali warunkom prawa wyborczego, przewidzianego w art. 4 ustawy. Co do członków organów zarządzających wskazuje na to wyraźnie art. 116 ustawy, co zaś do członków organów stanowiących zasada ta się domniemywa i wynika z intencji ustawodawczej. Jedynie tylko postanowienia ust. (6) art. 4 wymagają stosowania już z dniem wejścia w życie ustawy i dotyczą członków obecnych wydziałów powiatowych.

Do art. 5.

Postanowienia ust. (1) muszą być odrazu wprowadzone w życie, pozostałe zaś ustępy nie będą praktycznie stosowane wobec wyjaśnień do art. 2.

Do art. 6.

Będzie stosowany dopiero po wydaniu regulaminów wyborczych i bliższem określeniu sposobu zgłaszania kandydatów.

Do art. 7 — 9.

Wymagają odrazu stosowania (t. j. z dn. 13 lipca 1933 r.).

Do art. 10.

Wchodzi odrazu w życie, postanowienia jednak ust. (2) będą wykonane dopiero przy przeprowadzeniu reformy gminnej zgodnie z art. 102 i 103 ustawy.

Do art. 11.

Ust. (1) wchodzi odrazu w życie.

Ust. (2) będzie wprowadzony dopiero przy generalnem odnowieniu składu rad gminnych po dokonaniu reformy ustroju gminy wiejskiej.

Do art. 12.

Ust. (1) odrazu wchodzi w życie z zastrzeżeniem, że zmiana liczby ławników nastąpi dopiero po przeprowadzeniu reformy gminnej i ukonstytuowaniu organów ustrojowych gmin nowoutworzonych. To samo dotyczy postanowień ust. (2) — (4) art. 12.

Do art. 13.

Moc artykułu tego została zupełnie zawieszona (art. 114).

Do art. 14.

Wchodzi odrazu w życie.

Instytucja zastępcy sekretarza gminnego może być wprowadzona w niektórych gminach dopiero po dokonaniu reformy gminnej zgodnie z art. 102 ust. (2) i art. 103 ustawy. Należy ponadto z całą oględnością stosować postanowienia ust. (5), ażeby nie stworzyć nowych obciążeń finansowych w gminach wiejskich.

Do art. 15.

Moc artykułu tego została formalnie zawieszona (art. 114).

Do art. 16 — 30.

Przepisy te będą miały zastosowanie dopiero po przeprowadzeniu reformy gminnej.

Do art. 31 — 32.

Przepisy tych artykułów będą miały zastosowanie po wydaniu regulaminów wyborczych, zapowiedzianych w art. 12 ust. (3), art. 26 ust. (3) i 29 ust. (7), a co do wyborów przełożonych gminy i zastępców, po wydaniu przepisów, ustalających bliżej sposób wyborów na te urzędy. Art. 32 ponadto będzie mógł być wprowadzony w życie po wydaniu przepisów, zapowiedzianych w zdaniu końcowem tego artykułu.

Do art. 33.

Wchodzi odrazu w życie.

Do art. 34.

Artykuł ten będzie wykonany po wydaniu regulaminu wyborczego do rad miejskich i przy generalnem odnowieniu ich składu.

Do art. 35 — 36.

Wchodzą odrazu w życie.

Sprawa skasowania odrębnych prezydjów rad miejskich w myśl art. 35 ustawy wymaga wydania już obecnie ze strony P. P. Wojewodów odpowiednich zarządzeń.

Do art. 37.

Ustępy (4), (5) i (6) będą stosowane dopiero po bliższem określeniu w przepisach wykonawczych zasady głosowania ściślejszego oraz wydaniu regulaminu wyborczego, zapowiedzianego w ust. (5). Pozostałe postanowienia wchodzą odrazu w życie z zastrzeżeniem, że powiększenie liczby wiceprezydentów oraz ławników zgodnie z ust. (2) i (3) nastąpić może dopiero po wprowadzeniu w życie ust. (4) i (5) w myśl powyższych wyjaśnień.

Do art. 38.

Będzie miał zastosowanie po odnowieniu składu obecnych rad miejskich w odnośnych miastach.

Do art. 39, 40, 41 i 42.

Będą miały zastosowanie dopiero po wydaniu regulaminu wyborczego, zapowiedzianego w art. 41 ust. (1) i zarządzeniu wyborów.

Do art. 43 — 48.

Wchodzą odrazu w życie.

Zgodnie z art. 44 we wszystkich gminach wiejskich działać muszą zarządy kolegjalne, do którego składu wchodzą dotychczasowi ławnicy.

Co do miast zwrócić należy uwagę na art. 93 ust. (2), zachowującego ustrój burmistrzowski w miastach, w których nowa ustawa go zastanie.

Do art. 49.

Ustęp (1) będzie wprowadzony w życie po przeprowadzeniu reformy gminnej w myśl art. 102 ust. (2) i art. 103 oraz po określeniu kwalifikacyj wymaganych na urząd wójtów zawodowych.

Postanowienia pozostałych ustępów będą wprowadzane w życie dopiero po wydaniu przepisów wykonawczych, bliżej określających kwalifikacje naukowe i ewent. fachowe, wymagane od kandydatów na urzędy przewidziane w art. 49 ust. (2) — (6), oraz bliższem wyjaśnieniu sposobu wyboru tych osób.

Do art. 50.

Moc ust. (2) jest zawieszona (art. 114 ust. (3) ustawy).

Postanowienia pozostałych ustępów będą wprowadzone w życie po wydaniu przepisów wykonawczych, bliżej określających zasadę głosowania ściślejszego w wyborach przełożonego gminy i jego zastępcy w myśl art. 12 ust. (2) i art. (4), co się zaś tyczy zatwierdzenia wyborów zawodowych przełożonych gminy i ich zastępców— po wprowadzeniu ponadto w życie postanowień art. 49 w myśl wyjaśnień, podanych do tego artykułu.

Do art. 51.

Będzie wprowadzony w życie po ustaleniu roty przysięgi i przyrzeczenia przez Ministra Spraw Wewnętrznych.

Do art. 52.

Ust. (1) dotyczy osób, o których mowa w art. 117 i 119 ust. (1) ustawy, wchodzi więc odrazu w życie.

Ustępy pozostałe stosują się również odrazu z tem, że ust. (4) nie dotyczy ławników płatnych, czynnych w dniu wejścia w życie ustawy, będzie więc miał całkowite zastosowanie dopiero po wygaśnięciu lub utraty przez nich mandatów (art. 117 ust. (2).

Do art. 53.

Ust. (1), (2), (3), (4), (7), (8) i (10) wchodzą odrazu w życie z zastrzeżeniem, wynikającem z art. 117 i 119. Pozostałe zaś postanowienia ustawy będą miały zastosowanie dopiero do zawodowych członków zarządu gminy, wybranych na podstawie nowych przepisów wyborczych.

Do art. 54 — 55.

Wprowadzenie w życie tych artykułów zależne jest od wydania rozporządzeń, przewidzianych w ust. (1) art. 54.

Do art. 56 — 57 — 58.

Moc tych artykułów jest zawieszona z uwagi na postanowienia, zawarte w art. 114 ust. (2) ustawy.

Do art. 59 i 60.

Podlegają odrazu wykonaniu.

Do art. 61 — 63.

Wchodzą odrazu w życie.

Do art. 64.

Wchodzi odrazu w życie, nie wymaga jednak stosowania przez P. P. Wojewodów i władze podległe.

Do art. 65 — 74.

Wchodzą odrazu w życie.

Do art. 89.

Moc tego artykułu jest zawieszona (art. 114) do czasu przeprowadzenia reformy gminnej.

Do art. 90.

Wchodzi odrazu w życie.

Do art. 91 i 92.

Z uwagi na ust. (3) art. 91 i ust. (3) art. 92 zachowany jest dotychczasowy stan rzeczy, przepisy zaś cyt. ustaw będą wykonane przy przeprowadzeniu reformy gminnej w myśl art. 102 ust. (2) i art. 103 ustawy.

Do art. 93, 94 i 95.

Postanowienia tych artykułów wchodzą odrazu w życie.

Do art. 96.

Wprowadzenie w życie tego artykułu zależne jest od wydania przewidzianych w nim rozporządzeń. Sprawa ta jest wyświetlona okólnikiem Nr. 51 z dnia 22 maja 1933 r. Nr. SS. 16/2/1.

Do art. 97.

Postanowienia tego artykułu, dotyczące wyborów sołtysa, podsołtysa oraz do rad gromadzkich i gminnych będą miały zastosowanie po dokonaniu reformy gminnej, pozostałe zaś postanowienia — po wydaniu odnośnych regulaminów wyborczych, wzgl. przepisów wykonawczych, określających bliżej sposób dokonywania wyborów przełożonych gmin i ich zastępców w gminach wiejskich w myśl art. 12 ust. (2) i w miastach w myśl art. 37 ust.(4). Co do spraw jednak, będących w toku, które nie zostaną załatwione przed dniem 13 lipca r. b., postanowienia art. 97 będą miały odpowiednie zastosowanie.

Do art. 98 i 99.

Wchodzą odrazu w życie.

Do art. 100.

Moc tego artykułu jest zawieszona do czasu przeprowadzenia reformy gminnej w myśl art. 102 ust. (2) i art. 103 ustawy.

Do art. 101.

Postanowienia tego artykułu wchodzą odrazu w życie.

Do art. 102 i 103.

Postanowienia tych artykułów będą wykonane w terminie, zakreślonym w art. 103. W sprawie przeprowadzenia nowego podziału administracyjnego powiatów na gminy P. P. Wojewodowie otrzymają niebawem szczegółowe wskazówki (instrukcje).

Do art. 104.

Wchodzi odrazu w życie.

Do art. 106.

Artykuł ten nie stosuje się do obszarów województw zachodnich.

Do art. 107.

Ust. (1) i (3) będzie wprowadzony w życie po przeprowadzeniu reformy gminnej.

Ust. (2) nie dotyczy województw zachodnich.

Do art. 108.

Postanowienia tego artykułu będą miały zastosowanie po przeprowadzeniu reformy gminnej i dokonaniu podziału gmin na gromady.

Do art. 110 — 111.

Wchodzą odrazu w życie.

Do art. 112.

Wchodzi odrazu w życie.

Do art. 114.

Wchodzi odrazu w życie.

Do art. 115.

Wybory do rad miejskich będą zarządzone dopiero po wydaniu regulaminów wyborczych do rad gminnych zaś gromadzkich i powiatowych — po przeprowadzeniu reformy gminnej w myśl art 102 ust. (2) i art. 103 ustawy.

Do art. 116.

Wchodzi odrazu w życie.

Do art. 117 — 118 — 119.

Wchodzą odrazu w życie.

Postanowienia ust. (2) i (3) art. 119 będą miały zastosowanie dopiero po przeprowadzeniu reformy gminnej.

Do art. 120.

Wchodzi odrazu w życie.

Do art. 121 ust. (2) i (3).

Postanowienia tego artykułu będą miały zastosowanie dopiero po dokonaniu reformy gminnej w myśl art. 102 ust. (2) i art. 103 ustawy.

Do art. 122.

Wchodzi odrazu w życie, nie wymaga jednak stosowania przez P. P. Wojewodów i władze podległe.

Do art. 123 — 126.

Wchodzą odrazu w życie.

Do art. 127.

Wchodzi odrazu w życie, nie wymaga jednak stosowania przez P. P. Wojewodów i władze podległe.

Do art. 128.

Wymaga stosowania z dniem 13 lipca 1933 r.

Do art. 129 — 130.

Wchodzą odrazu w życie.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi P. P. Wojewodów o podanie treści okólnika władzom podległym i odnośnym związkom samorządowym oraz wydanie zarządzeń, zmierzających do wprowadzenia w życie i stosowania z dniem 13 lipca b. r. tych postanowień nowej ustawy, które w myśl powyższych wyjaśnień odrazu wchodzą w życie. Ministerstwo prosi o nadesłanie do wiadomości odpisu wydanych zarządzeń.

Okólnik Nr. 61d

z dnia 22 czerwca 1933 r.

(SS. 16/2/13) o wprowadzeniu w życie nowej ustawy samorządowej.

Do

P. P. Wojewodów na obszarze województw wschodnich.

Całkowite wprowadzenie w życie ustawy z dnia 23 marca 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorjalnego (Dz. U. R. P. Nr. 35, p. 294) wymagać będzie wydania ze strony Ministerstwa Spraw Wewnętrznych jak i P. P. Wojewodów szeregu zarządzeń oraz podjęcia niektórych prac przygotowawczych. Na niektóre z nich zwróciło uwagę Ministerstwo w okólniku Nr. 51 z dnia 22 maja 1933 r. L. SS. 16/2/1 oraz na Zjeździe P. P. Wojewodów w dniu 29 maja b. r. Szereg jednak postanowień wymagać będzie stosowania odrazu — z dniem wejścia w życie nowej ustawy. W celu ustalenia rodzaju i kalendarza prac ważną rzeczą jest ustalić, które postanowienia ustawy muszą być wprowadzone odrazu w życie, t. j. z dniem 13 lipca 1933 r. (z upływem 60 dni po ogłoszeniu ustawy) bez oczekiwania jakichkolwiek zarządzeń ze strony Ministerstwa, które zaś tylko formalnie wchodzą w życie w powyższym terminie, wykonanie ich jednak zależne jest od uprzedniego wydania przepisów wykonawczych, rozporządzeń specjalnych i regulaminów wyborczych.

Pragnąc przyjść w tym zakresie z pomocą P. P. Wojewodom i władzom im podległym, ażeby mogli Panowie bezwłocznie podjąć prace nad wykonaniem odnośnych przepisów ustawy, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wyjaśnia, co następuje:

Do art. 1.

Artykuł ten odrazu wchodzi w życie z zastrzeżeniem, że powiększenie liczby ławników w gminach wiejskich nastąpi dopiero po wydaniu regulaminów wyborczych, zapowiedzianych w art. 12 ust. (3), art. 26 ust. (3) art. 29 ust. (7) oraz po ukonstytuowaniu się nowych rad gminnych.

Do art. 2.

1) Odrazu wchodzi w życie tylko ust. (4).

2) Postanowienia ust. (1) — (2) nie wymagają narazie stosowania z uwagi na ustawę z dnia 30 marca 1922 r. w przedmiocie przedłużenia okresu urzędowania organów samorządowych na obszarze b. zab. rosyjskiego (Dz. U. R. P. Nr. 28, p. 225). 5-letnia kadencja będzie miała zastosowanie dopiero do nowych organów ustrojowych, wybranych na zasadzie nowych regulaminów wyborczych.

3) Ust. (3) będzie wprowadzony w życie dopiero po bliższem określeniu kwalifikacyj zawodowych przełożonych gminy w myśl art. 49 ustawy i po powołaniu do życia instytucji zawodowych członków zarządów gmin, co nastąpi dopiero po generalnem odnowieniu składu obecnych rad gminnych i miejskich.

Do art. 3 — 4.

1) Przepisy tych artykułów wchodzą odrazu w życie, będą jednak miały tylko wyjątkowe zastosowanie np. w związku z art. 19 ust. (1) ustawy, uzależniającym prawo uczestnictwa w zebraniu gromadzkiem od posiadania prawa wybierania do organów ustrojowych w myśl art. 3, z art. 20 ust. (2), gdy chodzić będzie o powołanie sołtysa wzgl. podsołtysa w drodze nominacji oraz art. 73 ustawy, wymagającym, ażeby członkowie rady przybocznej posiadali prawo wybieralności

do rady gminnej wzgl. miejskiej. Poza tem przepisy art. 3 i 4 nie będą wymagały stosowania ze względu na ustawowe przedłużenie kadencji obecnych organów ustrojowych i niemożność odnowienia ich składu do czasu wydania regulaminów wyborczych.

2) Członkowie organów ustrojowych czynnych w dniu wejścia w życie ustawy samorządowej, zachowują swe mandaty, choćby nie odpowiadali warunkom prawa wyborczego, przewidzianego w art. 4 ustawy. Co do członków organów zarządzających wskazuje na to wyraźnie art. 116 ustawy, co zaś do członków organów stanowiących zasada ta się domniemywa i wynika z intencji ustawodawczej. Jedynie tylko postanowienia ust. (6) art. 4 wymagają stosowania już z dniem wejścia w życie nowej ustawy i dotyczą członków obecnych wydziałów powiatowych.

Do art. 5.

Postanowienia ust. (1) muszą być odrazu wprowadzone w życie, pozostałe zaś ustępy nie będą praktycznie stosowane wobec wyjaśnień ad 2) i 3) do art. 2.

Do art. 6.

Będzie stosowany dopiero po wydaniu regulaminów wyborczych i bliższem określeniu sposobu zgłaszania kandydatów.

Do art. 7 — 9.

Wymagają odrazu stosowania (t. j. z dn. 13 lipca 1933 r.).

Do art. 10.

Odrazu wchodzi w życie.

Do art. 11.

Ust. (1) odrazu wchodzi w życie z zastrzeżeniem, o którem jest wzmianka w wyjaśnieniach do art. 1. Ust. (2) będzie wprowadzony w życie przy generalnem odnowieniu składu obecnych rad gminnych po wydaniu nowego regulaminu wyborczego, zapowiedzianego w art. 29 ust. (7).

Do art. 12.

Tylko ust. (4) wchodzi odrazu w życie, postanowienia zaś pozostałych ustępów będą wykonane po bliższem określeniu zasady głosowania ściślejszego (art. 2) oraz wydaniu regulaminu wyborczego, zapowiedzianego w art. 3.

Do art. 13.

Tylko ust. (1) wchodzi odrazu w życie, pozostałe zaś ustępy będą stosowane po wydaniu przepisów specjalnych, przewidzianych w ust. (4).

Do art. 14.

Artykuł ten wchodzi odrazu w życie.

Do art. 15, 16 i 17.

Artykuły te wchodzą odrazu w życie.

Do art. 18 i 19.

Odrazu wchodzą w życie tylko postanowienia zawarte w art. 19 ust. (1) i (5), pozostałe zaś postanowienia obydwóch artykułów będą wprowadzone dopiero po wydaniu regulaminu wyborczego, zapowiedzianego w art. 26 ust. (3), i dokonaniu wyborów do rad gromadzkich.

Do art. 20.

Stosować należy odrazu, t. j. z dniem 13 lipca 1933 r. ust. (1) i (2) przy powoływaniu sołtysa i podsołtysa w drodze nominacji, przyczem dyspensa, o której mowa w art. 4 ust. (3) łącznie z art. 20 ust. (2) możliwa będzie w miarę wydania odnośnych rozporządzeń. Odrazu stosować należy również art. 20 ust. (7) i (8).

Pozostałe zaś ustępy art. 20 ustawy będą wprowadzone w życie dopiero po wydaniu regulaminu wyborczego, zapowiedzianego w ust. (4) i przepisów specjalnych, przewidzianych w ust. (9).

Do art. 21 i 22.

Wchodzą odrazu w życie, przyczem art. 21 wymaga stosowania zależnie od wydania regulaminu wyborczego, zapowiedzianego w art. 20 ust. (4), gdyż dotyczy również przypadków powoływania sołtysa (podsołtysa) w drodze nominacji.

Do art. 23.

Będzie mógł być stosowany dopiero po wydaniu przepisów specjalnych, zapowiedzianych w ust. (8).

Do art. 24 — 25.

Wchodzą odrazu w życie i wymagają stosowania jeszcze przed wydaniem przepisów wykonawczych z zastrzeżeniem, że ust. (7) i zdanie pierwsze ust. (8) art. 24 są narazie bezprzedmiotowe.

Do art. 26 — 32

Będą stosowane dopiero po wydaniu regulaminu wyborczego, przewidzianego w art. 26 ust. (3) i art. 29 ust. (7), przyczem postanowienia art. 32 ponadto po wydaniu przewidzianych w końcowem zdaniu przepisów specjalnych wzgl. rozporządzeń wykonawczych.

Do art. 33.

Wchodzi odrazu w życie.

Do art. 34.

Artykuł ten będzie wykonany po wydaniu regulaminu wyborczego do rad miejskich i przy generalnem odnowieniu ich składu.

Do art. 35 — 36.

Wchodzą odrazu w życie.

Do art. 37.

Ustępy (4), (5) i (6) będą stosowane dopiero po bliższem określeniu w przepisach wykonawczych zasady głosowania ściślejszego oraz wydaniu regulaminu wyborczego, zapowiedzianego w ust. (5). Pozostałe postanowienia wchodzą odrazu w życie z zastrzeżeniem, że powiększenie liczby wiceprezydentów oraz ławników zgodnie z ust. (2) i (3) nastąpić może dopiero po wprowadzeniu w życie ust. (4) i (5) w myśl powyższych wyjaśnień.

Do art. 38.

Będzie miał zastosowanie po odnowieniu składu obecnych rad miejskich w odnośnych miastach.

Do art. 39, 40, 41 i 42.

Będą miały zastosowanie dopiero po wydaniu regulaminu wyborczego, zapowiedzianego w art. 41 ust. (1) i zarządzeniu wyborów.

Do art. 43 — 48.

Odrazu wchodzą w życie i wymagają stosowania z dniem 13 lipca b. r. z zastrzeżeniem, że skład kolegjum zarządu gminnego (art. 44 ust. (5), będzie uzupełniony po powiększeniu w swoim czasie liczby ławników zgodnie z wyjaśnieniami, podanemi do art. 1 ustawy. Do tego czasu kolegjum będzie działało na podstawie postanowień nowej ustawy w dotychczasowym składzie.

To samo dotyczy składu magistratów (art. 37 ust. (3) i (5).

Do art. 49.

Artykuł ten będzie wprowadzony w życie dopiero po wydaniu przepisów, zapowiedzianych w ust. (1), oraz bliższem określeniu kwalifikacyj zawodowych burmistrzów i prezydentów miast oraz ich zastępców w myśl ust. (5) i (6).

Do art. 50.

Będzie wprowadzony w życie po wydaniu przepisów wykonawczych, bliżej określających zasadę głosowania ściślejszego w wyborach przełożonego gminy i jego zastępcy w myśl art. 12 ust. (2) i art. 37 ust. (4), co zaś tyczy się zatwierdzenia wyborów zawodowych przełożonych gminy i ich zastępców po wprowadzeniu ponadto w życie postanowień art. 49 w myśl wyjaśnień podanych do tego artykułu.

Do art. 51.

Będzie wprowadzony w życie po ustaleniu roty przysięgi i przyrzeczenia przez Ministra Spraw Wewnętrznych.

Do art. 52.

Ustęp (1) będzie wymagał stosowania po wprowadzeniu instytucji zawodowych członków zarządu gminy w myśl art. 49. Pozostałe zaś postanowienia wchodzą odrazu w życie; sprawę wprowadzenia ich w życie i stosowania w praktyce wyjaśniło Ministerstwo okólnikiem Nr. 51 z dnia 22 maja b. r. L. SS. 16/2/1.

Do art. 53.

Ust. (4)—(10) będą wprowadzone w życie po powołaniu do życia instytucji zawodowych członków zarządu gminy, pozostałe zaś postanowienia art. 53 wchodzą odrazu w życie. (Zob. cyt. wyżej okóln. Nr. 51).

Do art. 54 — 55.

Wprowadzenie w życie tych artykułów zależne jest od wydania rozporządzeń, przewidzianych w ust. (1) art. 54.

Do art. 56.

Wchodzi odrazu w życie.

Do art. 57 — 58.

Wprowadzenie w życie nastąpi po wydaniu regulaminów wyborczych, zapowiedzianych w art. 57 ust (6) i zarządzenia wyborów w myśl art. 115 ust. (3).

Do art. 59 i 60.

Podlegają odrazu wykonaniu.

Do art. 61 — 63.

Wchodzą odrazu w życie.

Do art. 64.

Wchodzi odrazu w życie, nie wymaga jednak stosowania przez P. P. Wojewodów i władze podległe.

Do art. 65 — 74.

Wchodzą odrazu w życie. Jedynie postanowienia, zawarte w końcowem zdaniu ust. (7) art. 69 w ust. (3) i (7) art. 70 oraz w ust. (2) i (3) art. 71 będą stosowane dopiero po wprowadzeniu instytucji zawodowych członków zarządu gmin w stosunku do osób, powołanych w swoim czasie na te stanowiska.

Do tego czasu również nie wchodzą w grę zawodowi członkowie zarządu gminy, o których mowa w art. 72 ust. (4).

Do art. 102 ust. (1).

Odrazu wchodzi w życie, wymaga jednak stosowania w przypadkach wyjątkowych, gdyż generalna rewizja obecnego podziału administracyjnego na gminy na obszarze woj. centralnych i wschodnich nie jest obecnie przewidziana.

Do art. 104 i 106.

Wchodzą odrazu w życie z zastrzeżeniem, że do czasu wydania regulaminu wyborczego, zapowiedzianego w art. 2 ust. (3) i ukonstytuowania się rad gromadzkich, czynne będą dotychczasowe zebrania gromadzkie w gromadach istniejących, a to w myśl art. 107 ust. (2).

Do art. 107 ust. (2).

Postanowienie, zawarte w zdaniu pierwszem, wchodzi odrazu w życie, zdanie końcowe ust. (2) i pozostałe postanowienia tego artykułu nie dotyczą obszaru województw wschodnich.

Do art. 110 — 111.

Wchodzą odrazu w życie.

Do art. 115 ust. (3).

Wybory do organów samorządowych będą zarządzone dopiero po wydaniu regulaminów wyborczych.

Do art. 116.

Stosować należy odrazu, t. j. z dniem 13 lipca b. r.

Do art. 120.

Wchodzi odrazu w życie i wymaga stosowania bez oczekiwania na przepisy wykonawcze.

Do art. 121 ust. (1).

Wchodzi odrazu w życie, będzie jednak stosowany po wydaniu przepisów zapowiedzianych w art. 13 ust. (4).

Do art. 122 i 127.

Wchodzą odrazu w życie (nie wymagają stosowania przez P. P. Wojewodów i władze podległe).

Do art. 128.

Wymaga stosowania z dniem 13 lipca 1933 r.

Do art. 129 — 130.

Wchodzą odrazu w życie.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi P. P. Wojewodów o podanie treści okólnika władzom podległym i odnośnym związkom samorządowym oraz wydanie zarządzeń, zmierzających do wprowadzenia w życie i stosowania z dniem 13 lipca b. r. tych postanowień nowej ustawy, które w myśl powyższych wyjaśnień odrazu wchodzą w życie. Ministerstwo prosi o nadesłanie do wiadomości odpisu wydanych zarządzeń.

VII.

Pisma Okólne Ministerstwa Spraw Wewnętrznych

146.

Pismo Nr. BS. 22/6

z dnia 19 czerwca 1933 r.

w sprawie wniosków do Funduszu Pracy.

Do

P. P. Wojewodów.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych bierze udział przez swych przedstawicieli w posiedzeniach nowoutworzonej Komisji Techniczno - Ekonomicznej przy Związku Miast Polskich, w której są rozpatrywane wnioski Panów Wojewodów, dotyczące robót publicznych w gminach, ubiegających się o pożyczki w Funduszu Pracy.

Jest rzeczą konieczną, aby przedstawiciele Ministerstwa byli przed każdem posiedzeniem Komisji Techniczno-Ekonomicznej dobrze zaznajomieni z wnioskami P. P. Wojewodów, bowiem udział tych przedstawicieli polega głównie na koordynowaniu tych wniosków z dążeniami i zarządzeniami władz centralnych, a w szczególności M-stwa Spraw Wewnętrznych.

Wobec powyższego proszę P. Wojewodę o wydanie zarządzeń, aby wszelkie wnioski gmin i instytucyj, ubiegających się o pomoc w Funduszu Pracy, w zakresie robót, należących według kompetencji do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, były jednocześnie przesyłane w odpisie temu Ministerstwu do wiadomości.

147.

Pismo Nr. BZ. 39/1/6

z dnia 24 czerwca 1933 r.

w sprawie upiększania przez młodzież szkolną mogił polskich żołnierzy.

Do

P. P. Wojewodów (z wyjątkiem lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego).

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, przychylając się do prośby Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Opieki nad Grobami Bohaterów, wydało okólnik z dn. 30 stycznia r. b. za Nr. 15 do Kuratorjów Okręgów Szkolnych: brzeskiego, krakowskiego, lubelskiego, łuckiego, poznańskiego, warszawskiego,

wileńskiego oraz Liceum Krzemienieckiego w sprawie zachęcenia młodzieży szkolnej do utrzymywania w porządku mogił polskich żołnierzy i ozdabiania ich, zwłaszcza w dni uroczyste (rocznica walki, obchód narodowy, Dzień Zaduszny i t. p.).

Myślą przewodnią przytoczonego okólnika Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego jest dążenie do „utrwalenia w młodzieży szkolnej kultu dla momentów walki o niepodległość oraz uczuciowe związanie młodzieży z bohaterami walk niepodległościowych".

Zawiadamiając o powyższem, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi o wydanie odnośnych zarządzeń, mających na celu ułatwienie młodzieży szkolnej wykonywania na cmentarzach wojennych prac, związanych z upiększaniem mogił polskich żołnierzy kwiatami i zielenią oraz prac, związanych z utrzymaniem w porządku mogił przez oczyszczanie ich z zachwaszczenia.

W związku z powyższem Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi o przesłanie odnośnemu Kuratorjum Okręgu Szkolnego wykazu wszystkich polskich cmentarzy wojennych oraz polskich dzielnic wojennych na cmentarzach parafjalnych, położonych w obrębie województwa.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi o zawiadomienie go o wykonaniu niniejszego zarządzenia.

148.

Pismo Nr. SS. 53/22/2

z dnia 26 czerwca 1933 r.

Tryb postępowania w sprawach, dotyczących zwolnienia związków samorządowych od wykonywania czynności Funduszu Bezrobocia.

Do

P. P. Wojewodów (za wyjątkiem woj. śląskiego, pomorskiego i poznańskiego).

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych za zgodą Min. Opieki Społecznej ustala następujący tryb załatwiania podań związków samorządowych o zwolnienie od zastępczego wykonywania czynności Funduszu Bezrobocia:

Ministerstwo Opieki Społecznej otrzymawszy podanie związku samorządowego, będzie zwracało się o opinję jednocześnie do Dyrekcji Funduszu Bezrobocia i do Pana Wojewody.

Przed wydaniem opinji, wojewódzki wydział samorządowy winien zbadać przytoczone przez związek samorządowy motywy, uzasadniające żądanie zwolnienia, w szczególności, czy wykonywanie czynności Funduszu Bezrobocia naraża związek samorządowy na wydatkowanie sum samorządowych i czy stan finansowy związku pozwala na tego rodzaju wydatkowanie.

W opinji swej P. Wojewoda wskaże, w jaki sposób, zdaniem Pana Wojewody, czynności te mogłyby być spełniane bez narażenia związku samorządowego na straty.

Opinję swą Pan Wojewoda będzie przesyłał Ministerstwu Opieki Społecznej, która wyda decyzję po porozumieniu się z Min. Spr. Wewn.

149.

Pismo Wojsk. A. 8/24/2

z dnia 26 czerwca 1933 r.

o zmianach w ustawie o powsz. obow. wojsk.; termin wejścia w życie.

Do

P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych komunikuje, że wkrótce będzie ogłoszone w Dzienniku Ustaw R. P., przewidziane w art. 4 ustawy z dn. 17 marca 1933 r. o zmianie ustawy z dn. 23 maja 1924 r. o powsz. obow. wojsk (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 299), rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych, według którego postanowienia art. 1 p. p. 1, 10 —14 i 53 powołanej wyżej ustawy wejdą w życie z dniem 1 lipca 1934 r.

Wobec powyższego wszystkie czynności przewidziane w odnośnych artykułach ustawy o powsz. obow. wojsk., które uległy zmianie, objętej p. p. 1, 10—14 i 53 art. 1 powołanej wyżej ustawy, a w szczególności rejestry 18-letnich, spisy poborowych i czynności przygotowawcze do poboru będą do dn. 1 lipca 1934 r. prowadzone w trybie dotychczasowym.

Wszelkie druki wzoru dotychczasowego należy przygotować tylko w takiej ilości, jaka będzie potrzebna do dn. 1 lipca 1934 r.

O powyższem należy zawiadomić wszystkie urzędy gminne i magistraty.

Drukarnia Policyjna, Warszawa, Trębacka 11.